Nr. 103. Piątek, 5 Maja 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan wyjechał 3 b. m. wieczór do Budapesztu.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 kwietnia b. r. wyrazić zwyczajnemu profesorewi fizyki w uniwersytecie krakowskim dr. Stefanowi Kuczyńskiemu, z powodu jego przejścia w stan stałego spoczynku, zupełne Najwyższe uznanie za zasługi położone w zawodzie nauczycielskim i około nauki.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 kwietnia b. r. mianować najłaskawiej prywatnego docenta uniwersytetu Strasburgskiego dr. Zygmunta Wróblewskiego zwyczajnym profesorem fizyki w uniwersytecie Krakowskim.

Conrad-Eybesfeld w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 maja.

Uwolnienie więźniów irlandzkich i zmianę osób na posadzie sekretarza stanu dla Irlandyi uważają w Europie jako pierwszy symptom wielkiego przesilenia społecznego, któremu uledz musiała Irlandya, mimo wielkich wysileń rządu w obronie obecnego stanu rzeczy. Rząd angielski nie chce przyznać się do klęski, nawet nie przyznaje tego, żeby zdecydował się na radykalne reformy stosunków agraryjnych w Irlandyi. Ma to być tylko akt łaski i złagodzenie środków represyjnych. Kogo przekona taki sposób przedstawienia rzeczy? Przecież Irlandya nie uwierzy nigdy, żeby rząd angielski kiedykolwiek uczynił co dla niej, bez nacisku, bez konieczności, lecz tylko pod wpływem szlachetniejszych porywów. Europa oczywiście, nie wyobraża sobie Anglii w takiem świetle jak Irlandya, ale patrząc tak długo na wytężenie wszelkich środków represyjnych z jednej, a spotęgowanie teroryzmu z drugiej strony, nie może inaczej tłumaczyć sobie tej zmiany, jak tylko w ten sposób, że uznano stan obecny niemożliwym. Na dobrowolny akt łaski minęła pora od chwili, kiedy liga dała hasło do niepłacenia renty i nietylko właścicieli ziemskich lecz i dzierżawców, przeciw jej rozkazom występujących, sterroryzowała całym szeregiem zbrodni agraryjnych. Z tego stanowiska rzecz biorąc, nie można nawet upiększyć klęski, jaką rząd poniósł. Liga irlandzka ukonstytuowała się jako osobne państwo w państwie, wytrzymała wszystkie środki prewencyjne i represyjne, aż w końcu sam parlament uznał, że droga przez rząd obrana nie wiedzie do celu.

Stosunki agraryjne w Irlandyi stanowiły a raczej stanowią jeszcze ciągle anachronizm, który nie raził tak bardzo Europy, jakby razić musiały nierównie mniej nawet anachroniczne urządzenia w jakiemkolwiek innem państwie tylko dlatego, że W. Brytania zupełnie jest oddzielona od kontynentu. Gdyby gdzieindziej w Europie stosunki własności ziemskiej urządzone były jak w Irlandyi jedynie na zasadzie podboju, może zewnętrzne wpływy prędzej aniżeli pobudki wewnętrznej polityki byłyby wywołały przesilenie. Anglia tymczasem, oddzielona od Europy, nietylko nie potrzebowała się obawiać jakiejkolwiek przykrości z zewnątrz, lecz nawet mogła odgrywać w Europie rolę opiekunki uciśnionych i krzywdzonych. Kiedyś może historyi wyda się to dziwnem, że Europa pozwalała Anglii odzywać się tak długo i głośno z humanitaryzmem i pod jego hasłem propagować krucyatę przeciw Turkom jako ciemięzcom Słowian bałkańskich! Gorzej niż dziś działo się w Irlandyi chyba za czasów Cromwella, gdy formalne głodzenie i wytępianie ludności stanowiło program, system rządowy. Jeżeli się zmierzy postęp, jaki od tego czasu zrobiła cywilizacya i jeżeli się go porówna z zmianami zaszłemi od tego czasu w Irlandyi, to okaże się wielkie *minus* na niekorzyść Anglii, którego historya ukryć nie zdoła.

Najtrudniejsze zadanie teraz się dopiero zaczyna. Na taki zwrot, jaki dziś zaszedł, rząd nie był przygotowany, bo nigdy nie byłby doprowadził do tego, żeby stanął w roli zwycięzonego wobec zbrodniczego związku, który nie poprzestał na odpornem działaniu, lecz szeregiem morderstw upamiętnił się na zawsze w historyi Anglii. A jednak potrzeba koniecznie zdjąć pychę z serca, przyznać się co najmniej do nieszczęśliwego wyboru środków i ułożyć projekt wielkiej reformy agraryjnej. Czy będzie to indemnizacya, do której model gotowy znajdzie się na kontynencie, czy nastąpi uregulowanie stosunków na zupełnie samodzielnej podstawie, zawsze będzie to praca herkulesowa, zwłaszcza dla dzisiejszego pokolenia ustawodawców angielskich, którym się nie wiedzie na każdym kroku. Praca ta wymagać będzie wiele czasu i przejść musi wiele faz, zanim dojrzeje projekt stałego unormowania stosunków; ponieważ w obecnej sytuacyi ani jedna ani druga strona nie mogłaby wytrwać tak długo, więc przedewszystkiem musi być obmyślane znośne prowizoryum.

Czynności Rady Wydziału krajowego

w pierwszym kwartale b. r.

W miejsce ustępujących zastępców członków komisyi reklamacyjnej dla podatku gruntowego powołał Wydział krajowy w myśl drugiego ustępu II. rozdziału §. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1879 r. adwokata krajowego w Tarnopolu dr. Klemensa Żywickiego na zastępcę członka podkomisyi krajowej w Tarnopolu, właścicieli dóbr pp. Józefa Pieńczykowskiego, Macieja Kunaszowskiego, Hilarego Tretera i Macieja Zenona Serwatowskiego na zastępców członków podkomisyi krajowej we Lwowie.

Wskutek odbytej w czerwcu 1881 w c. k. Namiestnictwie przy udziale delegatów Wydziału krajowego ankiety dla obmyślenia sposobów powiększenia liczby kas oszczędności w Galicyi, która pod tym względem znacznie niekorzystniej jest postawiona niż inne kraje koronne, oznajmił pan Minister spraw wewnętrznych w załatwieniu przedstawionych sobie uchwał ankiety, iż podziela zapatrywanie komisyi ankietowej, że w Galicyi przeważnie zakładaniem powiatowych kas oszczędności, gdzie dotychczas kasy takie nie istnieją, dojść można do pożądanego rozpowszechnienia tej zbawiennej instytucyi i że powiedzie się na tej drodze doprowadzić do ożywienia zmysłu oszczędności u ludu i zasilenia produkcyi rolniczej tanim kapitałem, przyczem atoli wypada mieć na oku także gminy i powoływać je do zakładania gminnych kas oszczędności, o ile mogą dostarczyć gwarancyi pomyślnego i prawidłowego zarządzenia takim zakładem. Tę odpowiedź pana Ministra podał Wydział krajowy do wiadomości wszystkich wydziałów powiatowych wraz z objaśnieniami zawartemi w reskrypcie ministeryalnym co do sposobu zakładania nowych kas oszczędności, dodając ze swojej strony, że celem powiększenia liczby kas oszczędności dla dobra publicznego powinny wszystkie do współdziałania powołane czynniki wpływać w swoim zakresie zachętą i pomocą, której Wydział krajowy jak dotąd tak i nadal chętnie ze swojej strony użyczy.

Wskutek zażądanej przez Prezydyum c. k. Namiestnictwa opinii w kwestyi, czy i pod jakiemi warunkami reforma ustawo-

MIĘDZYNARODOWA

wystawa sztuk pięknych w Wiedniu

(Dokończenie.)

Obok szlachetnego realizmu Bonnata, uderza brutalnym już cokolwiek realizmem wielkie płótno Alfreda Rolla, przedstawiające *Zmowę robotników w kopalniach węgla.* Roll jest dopiero trzydziestokilkoletnim artystą, uczniem Géroma i Bonnata, do ostatnich czasów niewiele zwracano na niego uwagi i dopiero w roku 1877 dał się szerzej poznać nadzwyczaj chwalonym obrazem: *Powódź w Tuluzie.* Teraźniejszą *Zmową robotników* stanął on już w rzędzie pierwszych realistów Francyi, to też rząd francuski zaraz ten obraz zakupił. Mamy przed sobą ponury widok, jakich nam Szląsk pruski i Belgia niemało przedstawia. Przy zakopconych fabrycznych murach mnóstwo robotników z żonami i dziećmi, konna policya ich otoczyła, nadzieja wymuszenia podwyższonej płacy minęła. Niektórzy stoją lub siedzą ponuro; zwątpili o wszystkiem, jeden nie może wszakże gniewu pohamować, schwycił kawał węgla i chce nim rzucić na konstabla; przerażona żona przytrzymuje go, prosi. Wszystko na obrazie prawdziwe, prawie fotograficzne, od bluz, murów fabrycznych i zakopconych twarzy wyrobników, aż do kawałków węgla wapnem naznaczonych. Koloryt zatem fabryczny, ponury, smutny, a oko takby tam rade spotkać się z jakąś barwą, że z przyjemnością prawie zatrzymuje się na kawałku jakiejś czerwonej odznaki na kapeluszu konstabla. Obraz jednak imponuje swą prawdą i grozą, wywołaną najzupełniej zwykłemi środkami, niczem nieokraszonem oddaniem rzeczywistości. A jeżeli mam wyznać szczerze, to płótno to daleko boleśniejsze wywołuje uczucia, aniżeli taki akademicki obraz Gallaita, pomimo że na tym ostatnim mnóstwo się znajduje trupów i umierających postaci. Tam bezpośrednio czuję ludzką nędzę — a tutaj zdaje mi się, żem się znalazł w operze.

W najniższy ton realizmu uderzył Bartien-Lepage, znany właściwie jako portrecista. Najlepiej oddał on dotąd Sarę-Bernhardt, a mały jego portret krytyka Alberta Wolffa, pisującego do *Figara*, należy do bardzo zajmujących obrazków na wystawie. Otóż p. Bartien-Lepage wymalował na dużem płótnie świeżo skoszoną łąkę a na niej śpiącego robotnika i siedzącą przy nim babę. Robotnik ma zaciągnięty na twarz kapelusz, więc studya można robić chyba nad dokładnością fałdów jego ubrania, albo sposobem szycia sabotów, ale jego towarzyszka jest rzadkim w malarstwie egzemplarzem. Wychodzi ona z obrazu, patrzy się przed siebie — jak żywa, to prawda, ale patrzy się wzrokiem idyotki, zmęczonej fizyczną pracą. Obraz jest przerażający swym realizmem, w najwyższym stopniu gminny i niemiły. Gdyby p. Bartien-Lepage podjął się zrobienia illustracyj do dzieł Zoli, to świat ujrzałby szczyt tego, co naturalizm wydać potrafił.

Opierając się o stanowisko naturalistów w sztuce, trzebaby się zapytać, czy sztuka ma dążyć do oddania nagiej tylko prawdy, czy przecież wolno jej zabłąkać się w tak pogardzone dzisiaj dziedziny ideału? Zdaje nam się, że naturaliści bezwiednie oddają sztuce to co się jej należy, to jest, że dążą do ideału, gdyż samo wybieranie przedmiotu, do utworu malarstwa lub rzeźby, jest już sprzeniewierzeniem się przypadkowej tylko prawdzie. Tę jednak muszę nowej szkole malarskiej oddać sprawiedliwość, że z wiedzą i wolą w ten sposób wybiera tematy, aby jej nikt nawet nie posądził o chęć wyrwania się z brutalnej rzeczywistości. Ci ludzie jednak tem samem, że unikają tego, co w dotychczasowem pojęciu pięknem bywało, otwierają sobie inne drogi do swych dążeń, i pełnemi żaglami płyną, zamiast do ideału piękna — do ideału brzydoty. Ztąd bardzo skwapliwe naśladowanie z artystycznej przeszłości wszystkiego, co tej brzydocie daje jakie takie artystyczne uprawnienie. Jeżeli Rembrandt wymalował lekcyę anatomii, to p. Henryk Gervex nie może przenieść na sobie, aby z najskrupulatniejszym realizmem nie oddać autopsyi w szpitalu w Hôtel Dieu, a jeżeli któryś z włoskich malarzy przedstawiał męczenników piekących się na żelaznej kracie, to panu Laugée sprawia największą przyjemność obdarzyć nas sceną inkwizycyjną, od której się oczy odwracają. Skazany bowiem na tortury leży na żelaznem rozpalonem łożu, a pod stopami tlą się rozżarzone węgle. Tego rodzaju realistycznych dowodów malarskiej odwagi jest więcej na francuskiej wystawie.

Tak bujnie jednak krzewiące się drzewo realizmu, nie zawsze tylko obrasta wstrętnemi grzybami, gdzieniegdzie i niepospolity na niem widać owoc, a takim jest bezsprzecznie wielki obraz Franciszka Flamenga, ucznia Cabanela, przedstawiający chwilę, kiedy francuscy terroryści podczas wielkiej rewolucyi wywołują nazwiska Żyrondystów, przeznaczonych pod gilotynę. Żyrondyści właśnie zgromadzeni przy obiedzie, gdy czerwoni wchodzą i straszny czytają katalog. Cały obraz odznacza się nadzwyczaj znakomitą charakterystyką poszczególnych postaci i wiernem wystudyowaniem przeszłości, koloryt cokolwiek twardy, zimny, ale mimo to płótno robi niepospolite wrażenie,

Pomimo że realizm przeważa na francuskiej wystawie, przecież są bardzo znakomite obrazy, po których znać, że ci którzy je malowali, więcej jeszcze lgną do ideału, do ułudy, aniżeli do nagiej rzeczywistości. Przedewszystkiem wymienić tu musimy Wiliama Bonguereau, którego dwa płótna: *Matka Boska Pocieszycielka* i *Urodziny Wenery*, prawdziwą są dla oczu rozkoszą. Bonguereau należy już do cokolwiek starszej generacyi malarzy a przeto nie wzrósł w dzisiejszym realizmie, był uczniem Picota i jeszcze w r. 1854 wywołał w Paryżu ogromne wrażenie swojem płótnem, przedstawiającem ciało św. Cecylii, niesione do katakumb w Rzymie. Wszystkie jego obrazy odznaczają się nadzwyczaj delikatnym pendzlem, starannem wykonaniem i powiedziałbym pewną subtelnością kolorytu. Umie on, jak mało który z dzisiejszych malarzy, oddawać obnażone ciało, a obraz *Urodziny Wenery* jest bogatem pod tym względem studyum. Bonguereau słynie także w Paryżu jako jeden z pierwszych dekoracyjnych malarzy, a świetne jego malowidła w Hôtel Pereire, w kościołach: św. Klotyldy i św. Augustyna, tudzież w teatrze w Bordeaux należą do najpiękniejszych dzieł dekoracyjnych, jakie dzisiejsza Francya wydała.

Jeżeli już mowa o dekoracyjnej sztuce, to wystawa może się się poszczycić wielkiem płótnem Baudrego, słynnego dekoratora paryskiej opery. Baudry przysłał obraz przedstawiający apoteozę prawa, przeznaczony na sufit wielkiej sali trybunału kasacyjnego w Paryżu. Jasny, pogodny ton obrazu jest charakterystycznym, panuje on przeważnie w nowszem dekoracyjnem malarstwie francuskiem, w przeciwieństwie z klasycznem pod tym względem malarstwem włoskiem. Ogromne okna dzisiejszych budowli publicznych, mnóstwo rozlewającego się światła wymagają te

dawstwa obowiązującego w sprawie dziedziczenia posiadłości gospodarskich, dokonana na wzór ustawy hanowerskiej i projektu westfalskiego w ten sposób, aby główny spadkobierca (*Anerbe*) obejmował posiadłości z obowiązkiem spłacenia współspadkobierców, mogłaby stać się środkiem poprawienia stosunków a szczególnie utrzymania stałej posiadłości gruntowej, postanowił Wydział krajowy odpowiedzieć na przedłożony kwestyonarz rządowy dopiero po zasięgnięciu za pośrednictwem prezesów Rad powiatowych opinii tych, którzy najwięcej są tą sprawą interesowani, których uwagi na znajomości stosunków oparte i z praktyki czerpane najwięcej przyczynić się mogą do wyjaśnienia kwestyi. Chodzi tu o poznanie opinii poważniejszych włościan, powołanych zaufaniem ogólnem na wybitniejsze stanowiska w reprezentacyach gminnych lub powiatowych. W tym duchu wystosowany został 22 marca b. r. okólnik do wszystkich prezesów Rad powiatowych.

Wskutek podania stowarzyszenia „Spójnia“ we Lwowie o zasiłek z funduszu krajowego na pokrycie kosztów wysyłania delegatów w celu zakładania spółek rękodzielniczych, bazarów i t. p. oraz na zaopotrywanie nowo założonych spółek w potrzebne druki, postanowiono udzielić na cel powyższy subwencyę do wysokości 500 zł.

Udzielono Towarzystwu wzajemnej pomocy rękodzielników i przemysłowców „Rodzina“ we Lwowie zasiłek w kwocie 200 zł. na pokrycie kosztów organizacyi oddziałów Towarzystwa.

Przesłano Kołu polskiemu w Wiedniu elaborat ankiety rękodzielniczej z r. 1881 w sprawie reformy ustawy przemysłowej do użytku przy obradach nad przełożonym Radzie państwa projektem nowej ustawy przemysłowej.

W skutek podania wydziału powiatowego w Krośnie postanowiono udzielić stowarzyszeniu pod nazwą „Towarzystwo tkaczów w Korczynie pod opieką św. Sylwestra“ zasiłek jednorazowy w kwocie 800 zł., na koszta zarządu stowarzyszenia, oraz pożyczkę do wysokości 2000 zł. na 3 od sta.

Na prośbę fabrykantów sukna w Białe postanowiono zachęcić gminy w kraju, ażeby w celu zapewnienia sobie taniego i dobrego materyału na mundury dla osób, którym gminy takowych dostarczają, zgodziły się na mundur o ile możności jednolity co do gatunku i barwy materyi.

Postanowiono udzielać p. Borniszowskiej w Krakowie na premia dla robotnic zatrudnionych w jej zakładzie robót oczkowych, aż do dwunastu po 5 zł. miesięcznie przez rok jeden.

Udzielono zasiłek w kwocie 200 zł. na pokrycie płacy nauczycielki koszykarstwa w seminaryum nauczycielskiem żeńskiem w Krakowie na rok szkolny 1881|82.

Postanowiono udzielić na utrzymanie szkoły koszykarstwa w Jarosławiu w r. 1882 zasiłek w kwocie 1000 zł., zaasygnowano zarządowi szkoły resztę tegoż zasiłku w kwocie 600 zł.

Na podstawie wniosku Towarzystwa Tatrzańskiego postanowiono przyczynić się do pokrycia kosztów budowy domu szkolnego, dla szkoły snycerstwa w Zakopanem, w kwocie 3000 zł. płatnej w ratach rocznych po 500 zł. w. a. pod warunkiem, że c. k. rząd udzieli na cel powyższy subwencyę w tej samej wysokości i zawiązano rokowania z c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie w celu wyjednania rzeczonej subwencyi rządowej.

Na wniosek wydziału powiatowego w Skałacie postanowiono udzielić na założenie szkoły kołodziejskiej w Toustem zasiłek w kwocie 285 zł. i wyznaczono na utrzymanie tejże szkoły roczny zasiłek w kwocie 275 zł. na sześć lat.

Wezwano zarządy szkoły garncarstwa w Kołomyi, szkoły snycerstwa w Zakopanem, szkoły koszykarstwa w Jarosławiu oraz szkół koszykarstwa w Bolesławiu i Gręboszowie, ażeby wysłały okazy wyrobów uczniów szkół rzeczonych na wystawę rolniczo-przemysłową w Przemyślu.

W skutek podania zarządu muzeum przemysłowego we Lwowie postanowiono udzielić subwencyę w kwocie 600 zł. na pokrycie kosztów urządzenia zaprojektowanej przez tenże zarząd wystawy wyrobów z drzewa i koszykarskich.

Udzielono p. dr. Maksymilianowi Nowickiemu, c. k. profesorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego, subwencyę w kwocie 100 zł. na dalsze badanie w sprawie imiennictwa i rozsiedlenia ryb w kraju naszym.

W skutek uchwały Sejmu krajowego, którą polecono Wydziałowi krajowemu wygotowanie projektu ogólnej ustawy o rybołostwie, wystosowano do c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie zapytanie, czy c. k. Rząd zamierza przedłożyć Sejmowi krajowemu na najbliższej sesyi projekt ustawy o rybołostwie lub przynajmniej projekt ustawy o ochronie ryb, zarazem zaś dołączono prośbę, ażeby c. k. Prezydyum udzieliło Wydziałowi krajowemu materyału zebranego przez c. k. Namiestnictwo do ustawy o rybołostwie, jeżeliby c. k. Rząd żadnego projektu w tej sprawie dla Sejmu krajowego nie przygotowywał.

Na życzenie c. k. Namiestnictwa we Lwowie polecono dyrekcyi kraj. szkół rolniczych w Dublanach, ażeby przy współudziale i pod kierownictwem c. k. weterynarza krajowego wykonała na bydle folwarku Dublańskiego próby rozmaitych sposobów piętnowania i cechowania bydła rogatego.

(Dokończenie nastąpi.)

Rada państwa.

(CCXXVIII posiedzenie Izby poselskiej.)

Wskutek nienadejścia listu naszego korespondenta, podajemy sprawozdanie *Czasu* z posiedzenia odbytego dnia 3 b. m.

Zagaił posiedzenie dzisiejsze prezes Smolka o godź. 11ej. Z ministerstwa handlu wniesiono projekt ustawy o czasowem uwolnieniu od podatków zarobkowego i dochodowego tej żeglugi morskiej, odbywanej parowcami budowanemi w kraju; projekt udzielenia Tryestowi bezprocentowej zaliczki, zwrotnej jeszcze w r. 1882, w ilości 100.000 złr., na tegoroczną wystawę tryesteńską; projekt ustawy o ochronie przywilejów na tegorocznej wystawie elektrycznej w Wiedniu; nakoniec projekt ustawy o zwolnieniu procentów, pobieranych z kas zaliczkowych od podatku dochodowego.

Wniesiony w poniedziałek projekt ustawy o kredytach dodatkowych, dziś załatwiono w pierwszem czytaniu, przekazując go komisyi budżetowej, poczem przystąpiono do dalszej dyskusyi nad cłami zbożowemi, która dziś jeszcze ma się skończyć, choć zapisanych do głosu jest jeszcze przeciw cłom zbożowym 12 mowców, po części także z prawicy, a za temi cłami 10 mowców po części także z lewicy. Nazwiska posłów zapisanych podaliśmy wczoraj.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Projekt Barrèra).

Osią kwestyi dunajskiej, która teraz jak wiadomo, szybkim krokiem zbliża się do rozwiązania, stał się obecnie projekt delegata francuskiego w komisyi międzynarodowej, zajmującej się uregulowaniem tej sprawy. Gdy *avant-projet* austryacki ani inne podawane projekta nie uzyskały zgody mocarstw, wystąpił pełnomocnik francuski Barrère z projektem pośredniczącym, na który zgodziły się już prawie wszystkie rządy, tylko Rossya nie objawiła jeszcze swojego zdania. Projekt ten będzie niezadługo przedmiotem wyczerpującego rozbioru, zasługuje zatem na bliższe poznanie i dlatego podajemy go tu w przekładzie.

Wniosek Barrèra nie dotyczy ogółu kwestyi dunajskiej, tylko tej jej części, co do której mocarstwa dotychczas porozumieć się nie mogły, to jest regulaminu żeglugi po Dunaju między Żelazną Bramą a Gałaczem i obejmuje 12 artykułów, których brzmienie jest następujące:

Art. 1. Wykonanie niniejszego regulaminu zostawać będzie pod kontrolą komisyi mieszanej, w której Austrya, Bułgarya, Rumunia i Serbia reprezentowane będą każda przez jednego delegata. Przewodniczącym w tej komisyi będzie delegat austryacki. W pracach komisyi mieszanej brać będzie udział ze wszystkiemi prawami, służącemi jej członkom, jeden członek europejskiej komisyi dunajskiej, wyznaczany kolejno przez mocarstwa według ich alfabetycznej kolei na sześć miesięcy. Gdy kolej taka przyjdzie na jedno z mocarstw, które są reprezentowane w obu komisyach, naówczas mocarstwo to będzie reprezentowane w komisyi mieszanej przez dwóch delegatów, z których każdy będzie miał prawo głosowania. Ażeby członek, mający zasiąść z kolei w komisyi mieszanej, był w możności brać udział w jej obradach, komisya zakomunikuje mu program swoich prac na miesiąc przed otwarciem każdej sesyi. Komisya europejska będzie mogła, ilekroć uzna to za pożyteczne, żądać od komisyi mieszanej wszelkich wyjaśnień, którychby potrzebowała ze względu na postanowienia komisyi mieszanej dotyczące wolności żeglugi.

Art. 2. Władza komisyi mięszanej trwać będzie tak długo, jak władza europejskiej komisyi dunajskiej. Komisya mięszana w razie potrzeby będzie mogła ulegać zmianom, jakich zaprowadzenie uznanem będzie za konieczne ze względu na jednoczesne istnienie obok siebie obu komisyi.

Art. 3. Komisya mięszana odbywać będzie corocznie dwie zwyczajne sesye, których termin w ten sposób ma być oznaczonym, ażeby można było uniknąć jednoczesnego obradowania komisyi mięszanej i europejskiej. Uchwały zapadają większością głosów; komisya sama ustanowi dla siebie regulamin wewnętrzny, tudzież specyalne instrukcye dla swych agentów, w przedmiocie wykonania obecnego regulaminu, ale z zastrzeżeniem zachowania tych punktów, które niniejszy regulamin stanowczo rozstrzyga. W ciągu pierwszej swej sesyi komisya mięszana przystąpi do zamianowania agentów wymienionych w art. 5 ustępy 1, 2 i 4. Wewnętrzny regulamin i instrukcye ogólnego, regulaminowego charakteru, jak n. p. ta, o której mówi art. 9 aktu publicznego z dnia 2 listopada 1865 r., ze względu na żeglugę w ujściach Dunaju będą przed wejściem w życie zakomunikowane komisyi europejskiej i dopiero wtedy będą miały moc obowiązującą gdy komisya ta uzna je za zgodne z zasadami, na podstawie których został ułożony niniejszy regulamin.

Art. 4. Koszta administracyi ponoszą państwa reprezentowane w komisyi mięszanej w takim stosunku, że na Austryę i Rumunię przypada po cztery dziesiąte, a na Bułgaryę i Serbię po jednej dziesiątej. Na drugiej zwyczajnej sesyi komisya mieszana ułoży swój budżet na rok następny. Kwoty należne od państw wnoszone będą półrocznie z góry. Kary za przekroczenie niniejszego regulaminu wpływać będą do kasy komisyi mieszanej i używane będą na pokrycie potrzeb służby.

Art. 5. Pod rozkazami komisyi mieszanej pełnić będą swą służbę następujący agenci: 1) jeden inspektor, 2) podinspektorowie, 3) kapitanowie portów, o ile ich urzędowanie rozciąga się na drogę wodną, 4) sekretarz i podrzędni agenci.

Art. 6. Agenci wymienieni w poprzednim artykule mianowani będą z pomiędzy osób odpowiednio uzdolnionych. Inspektor i podinspektorowie będą mianowani i płatni przez komisyę mieszaną. Na podinspektorów każde państwo nadbrzeżne proponuje kandydatów dla sekcyi przez jego terytoryum przechodzących. Kapitanowie portów mianowani są i płatni przez państwa, na których terytoryach porty są położone, państwa te jednak będą zawiadamiały komisyę mieszaną o ich zamianowaniu lub usunięciu.

Art. 7. Inspektor ma w drodze administracyjnej czuwać nad ścisłem wykonaniem zarządzeń obecnego regulaminu i jednostajnem jego zastosowaniem. Pod tym względem jest on bezpośrednim zwierzchnikiem podinspektorów i kapitanów portów.

Art. 8. Przestrzeń Dunaju od Żelaznej Bramy do Gałaczu dzieli się na cztery sekcye inspekcyjne, których punktami podziału są: ujście Timoku, ujście Aluty pod Nikopolis i Sylistrya. Kandydata na podinspektora sekcyi pierwszej (5 kilometrów) przedstawia Serbia, dla sekcyi drugiej i czwartej (240 i 224 kilometrów) Rumunia, a dla sekcyi trzeciej (213 kl.) Bułgarya. Siedzibę urzędową tych agentów oznaczy później komisya mieszana.

Art. 9. Państwa nadbrzeżne będą dawały komisyi mieszanej i jej agentom pomoc, jakiej mogliby potrzebować dla spełnienia swego zadania.

Art. 10. Znajdujące się w obrębie każdej sekcyi rzeki, miejsca wylądowania lub zatoki, dla których, stosownie do postanowień obecnego regulaminu, nadbrzeżne państwa zamianują kapitanów, nie są objęte zakresem działania podinspektorów każdej z sekcyj. Zatoki i miejsca wylądowania oddane będą pod dozór kapitanów zatok, którzy zostawać będą pod bezpośredniem zwierzchnictwem inspektorów, i winni im będą posłuszeństwo we wszystkich sprawach odnoszących się do komunikacyi wodnej.

Pod nazwą „zatoka“ w duchu obecnego regulaminu rozumie się całą część rzeki, która się znajduje w granicach dwóch prostych linij poprowadzonych w górę rzeki od brzegów i z prądem rzeki, a przedłużonych w tym kierunku na wybrzeżu. Jeżeli brzeg przeciwny jest własnością tego samego państwa to zatoka obejmuje i po drugiej stronie część brzegu, jednakże tylko w takim razie, jeżeli na tamtym brzegu na tych samych wodach nie znajduje się inna zatoka lub miejsce wylądowania mające osobnego kapitana. Statki, znajdujące się w ruchu na rzece i przepływające przez zatokę nie zatrzymując się w nich, nie podpadają pod jurysdykcyę kapitanów zatoki. Nad takiemi statkami mają prawo wykonywać regulamin tylko inspektorowie i podinspektorowie.

Art. 11. Szczegółowe funkcye policyjne wykonywane będą przez podinspektorów i kapitanów zatok, przez każdego w obrębie powierzonym jego czujności, a odwołania od ich orzeczeń idą przed komisyę mieszaną, która rozstrzygać będzie jako ostatnia instancya.

Art. 12. Siedzibą komisyi mieszanej będzie Giurgiewo.

(Akcya militarna francuska w Afryce).

Journal Officiel podaje następujący urzędowy przegląd działań armii francuskiej w Tunisie:

„Według telegraficznego sprawozdania generała Forgemol, naczelnego wodza siły zbrojnej okupacyjnej w Tunisie, skombinowane ruchy kolumn operacyjnych odniosły świetne rezultaty. Zostające pod bezpośredniem dowództwem generała Logerot dwie kolumny doprowadziły do ostatecznego poddania się plemienia Uraghama. Kolumna generała Jamais wtargnęła aż pod Sidi-Bu-Grasa, gdzie utrzymuje komunikacyę ze statkiem awizowym *Gladiateur*. Kolumna Philiberta posuwa się na Messirel, zmusiwszy przedtem do posłuszeństwa Merazigów, to jest pewną gałęź plemienia Newzana. Kolumny Aubignego i Laroqua przybyły do Ued-Usagha, przeszedłszy bez przeszkody terytoryum Kessery i sąsiednie wzgórzyste okolice.

„Stan zdrowia, tudzież duch armii nie pozostawiają nic do życzenia. Z kolumnami naszemi szli wszyscy naczelnicy plemion. Do części zachodnio-południowego terytoryum, które dzieli nasze kolumny od Maroka, wysłana została misya topograficzna, której do ochrony przydano dwie kompanie legii cudzoziemskiej pod komendą kapitana de Castries. Oddział ten asekuracyjny został napadnięty przez plemiona nieprzyjacielskie. Nieprzyjaciel wystąpił w sile około 6000 pieszych i 1800 jeźdźców. Nasz oddział, który liczył niewiele więcej nad 300 żołnierzy i w którym każdy walczyć musiał przeciw trzydziestu nieprzyjaciołom, trzymał się dzielnie, a w szalonem spotkaniu pierś o pierś, legion cudzoziemski okazał się godnym starych afrykańskich żołnierzy. Straty nasze są dotkliwe: 2 oficerów poległo, 2 ranionych, 48 żołnierzy poległo lub poniosło śmiertelne rany, 26 lżej rannych. Część konwoju została w skutek ucieczki woźniców arabskich uprowadzona. Straty atakujących są znaczne, obliczają je na kilkuset poległych. Zastępowi zbrojnych Arabów towarzyszyły kobiety i dawały dowody niesłychanej zaciętości. Walka ta czyni wojsku, które ją przetrwało, największy honor. „Nasi ranni są upojeni dumą“, mówi generał Colonnieu w sprawozdaniu złożonem po przybyciu do Ain-ben-Khelil. Według zapewnień generała Saussier, który odbywa podróż inspekcyjną i znajduje się w Tlemcenie, wypadek powyższy nie może wzniecać żadnych obaw“.

Legion cudzoziemski, o którym mówi sprawozdanie rządowe, składa się z niemieckich, włoskich, belgijskich i hiszpańskich zbiegów wojskowych, którzy, przechodząc na terytoryum francuskie, wstępują dobrowolnie do legionu. Bardzo mały procent znajduje się w tym legionie żołnierzy, którzyby przedtem już nie służyli w wojsku. Legion zostaje pod rozkazami oficerów francuskich, ponieważ legioniści mogą dojść tylko do stopnia feldwebla, jeżeli za wielkie wyszczególnienie nie otrzymają naturalizacyi francuskiej. Legion może być użyty po za terytoryum Afryki północnej tylko w razie wojny. W Algierze porucza mu komenda francuska służbę najniebezpieczniejszą, w okolicach najzgubniejszych pod względem klimatu. Dlatego straty tego legionu są zwykle bardzo znaczne, ale żołnierzy jego można śmiało nazywać weteranami doświadczonymi. To wyjaśnia tajemnicę, jakim sposobem niespełna 400 Francuzów oparło się sile przeszło 7000 Arabów.

---

pogody i jasności w kolorycie wprawianych w ściany obrazów.

Przeciwieństwem do realistycznych płócien Rolla lub Lepage'a jest nader idealny w pomyśle i kolorycie obraz Alberta Maignan, przedstawiający Dantego spotkanie z Matyldą (czyściec). Takie na tym obrazie wszystko kwitnące, jasne i wiosenne — że tego rodzaju idylla wśród innych groźnych i poważnych obrazów przyjemne robi wrażenie.

Bardzo oryginalnym malarzem jest Edward Toudouze, będący ciekawym przykładem do jak dziwacznych zjawisk doprowadza dzisiaj walka idealizmu z realizmem. P. Toudouze zaczął od klasycznych pomysłów, był trochę dekoracyjnym fantastą, z czasem nie mógł się oprzeć nowszym prądom i przejął dużo naturalizmu. Koloryt mu pozostał wcale fantastyczny, jasny, rażący cokolwiek swą barwnością, uchwycenie przedmiotu, staje się już realistycznem. Te dwojakie wpływy złożyły się na nadzwyczaj zajmujący portret małej panienki, siedzącej na jaskrawym niebieskim fotelu. Inny obraz tego malarza „Średniowieczna majówka“ także jest uderzającem pod tym względem zjawiskiem.

Francya tyle dobrych wystawiła płócien, że znużylibyśmy was, chcąc wszystkie opisywać, staraliśmy się wybrać obrazy wybitne, znamionujące charakterystyczne kierunki; o licznych pejzażach, znakomitych portretach Karola Durand i Heunera, o niepospolitych malarzach zwierząt mówić nam już niepodobna. O francuskiej rzeźbie przyjdzie nam innym razem kilka zrobić uwag.

K. Ch.

(Monopol tytoniowy w Niemczech). Rada związkowa przesłała już parlamentowi niemieckiemu projekt monopolu tytoniowego. Według tego projektu Rzesza ma mieć nietylko wyłączne prawo zakupowania surowego tytoniu tak krajowego, jak zagranicznego, lecz i prawo fabrykowania go i sprzedawania. Kto w kraju chce tytoń hodować, musi mieć na to pozwolenie rządu; rząd zaś ma prawo czuwać nad tem, by nie działy się nadużycia.

Jeśli kto chce na rzecz państwa uprawiać tytoń, obowiązany jest cały sprzęt odstawić rządowej administracyi monopolowej, za co otrzyma pewne wynagrodzenie. Dotychczasowi fabrykarci i handlarze tytoniu mają otrzymać za zrzeczenie się swych praw na rzecz państwa odpowiednie wynagrodzenie; w tym kierunku zawiera projekt obszerne przepisy.

Znajdujemy w nim także różne zmiany, z których najważniejsze odnoszą się do wysokości wynagrodzenia. Według §. 66 tylko ci fabrykanci i handlarze tytoniu otrzymają osobiste wynagrodzenie, którzy przynajmniej przez cztery lata, licząc wstecz od ogłoszenia ustawy bez przestanku trudnili się ustawą lub sprzedażą tytoniu, i to tylko w tym razie, jeśli ten proceder był jedynem dla nich źródłem utrzymania. Skala tego wynagrodzenia będzie zastosowaną do czasu trwania proceduru i do przeciętnego rocznego dochodu. Do wynagrodzenia osobistego mają prawo zatrudnieni przy fabrykach tytoniu dyrektorzy fabryk, inspektorzy, dozorcy, robotnicy technicznie wykształceni, mający w chwili publikacyi ustawy przynajmniej 20 lat wieku, agenci, meklerzy i podróżni komisanci.

W końcu projektu znajduje się klauzula, że dochód z monopolu dzielony będzie między państwa związkowe, a nieprzekazywany w całości skarbowi Rzeszy.

Ciekawe są obszerne motywa, dołączone do projektu, a obejmujące 43 stronnic ścisłego druku. Powiedziano tam, że w pierwszych latach po zjednoczeniu Niemiec podatki nie zostały zwiększone, gdyż miliardy, które wpłynęły do skarbu Rzeszy, pokryły niedobór, obecnie jednak miliardy znikły i okazała się potrzeba nowych podatków. Cła finansowe i ochronne wraz z opodatkowaniem tytoniu z 1879 r. nie wystarczają. Z podatków pośrednich nie wpływa jeszcze do kas państw związkowych tyle pieniędzy, żeby zrównoważyły dodatki matrykularne, które te panstwa muszą płacić do wspólnej kasy Rzeszy. Co więcej, dodatki te matrykularne jeszcze się zwiększą, ponieważ wydatki Rzeszy coraz bardziej się wzmagają. Do tych wydatków zaliczają motywa zwiększenie pensyi dla urzędników. Nadto chociaż motywa nie wspominają o tem, powszechnie wiadomo, że dochód z monopolu ma dostarczyć funduszu na rzecz zapomogi, jaką w imieniu państwa chce ks. Bismarck udzielić okaleczałym robotnikom w fabrykach, oraz ma być obrócony na wydatki wojskowe. Wspominają wreszcie motywa, iż dochód z monopolu ma być przeznaczony na zmniejszenie podatków bezpośrednich i gminnych, chociaż z drugiej strony dodają, że aby ten cel w zupełności osiągnąć, trzeba jeszcze podwyższyć podatki od trunków.

KRONIKA

= **JE. p. Namiestnik**, hr. Alfred Potocki, powrócił wczoraj wieczór z Krakowa.

— **Posiedzenie Rady miejskiej,** zapowiedziane na wczoraj, nie przyszło do skutku dla braku kompletu.

— **Podziękowanie.** Pan Jan Daschek, majster ślusarski we Lwowie, złożył w darze dla muzeum budownictwa lądowego w tutejszej c. k. szkole politechnicznej wzorowo wykonany model sztucznego zamku z zasuwami do bramy, wartości przeszło 100 zł. w. a. Rektorat tej szkoły wyraża szanownemu dawcy publiczne podziękowanie za ten dar cenny.

— **Prezes Akademii umiejętności** dr. Majer, jak donosi *Czas*, podejmował u siebie przedwczoraj miejscowych i przybyłych członków akademii i naczelników władz, między którymi znajdowali się: zastępca protektora p. Namiestnik hr. Potocki, ks. biskup krakowski, p. Minister skarbu dr. Dunajewski, prezydent sądu wyższego p. Dargun, prezydent miasta dr. Weigel i t. d. „Przy uczcie — opowiada wymieniony wyżej dziennik — wnoszono toasty na cześć dostojnych gości, wiceprotektora, ks. biskupa, Ministra skarbu, gospodarstwa, oraz na zgodę między Polakami a Rusinami w ręce obecnego reprezentanta Rusi w gronie Akademii, profesora dr. Szaraniewicza, na co tenże odpowiedział w rzewnych a pełnych siły wyrazach.“

— **P. Amelia Kamińska,** znana spiewaczka, córka zasłużonego posła i burmistrza miasta Stanisławowa, jak się dowiadujemy z dzienników wiedeńskich, w przyszłym tygodniu da koncert w Wiedniu przy udziale kilku znakomitych artystów tamtejszych a pod protektoratem małżonki p. Ministra dr. Ziemiałkowskiego, przeznaczając dochód z tej produkcyi na odbudowanie pogorzałego przed tygodniem kościoła łacińskiego w Stanisławowie.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym dalszy ciąg wykładu p. Janowskiego „o budowie teatrów (oświetlenie, ogrzewanie, wentylacye)“ oraz wnioski.

— **Rada gminna** w mieście Trembowli dnia 1 b. m. ukonstytuowała się w następujący sposób: burmistrzem obrany jednogłośnie dr. med. Julian Olpiński, zastępcą jego emeryt. c. k. kapitan Klemens Bielecki, również jednogłośnie.

(π) **W dyecezyi lwowskiej** obrządku grecko-katolickiego objął ks. Andrzej Obryzków, wikary w Szczercu administracyę kapelanii w Sichowie, ks. Sabin Macieliński, administrator probostwa w Woli zaderewackiej, administracyę probostwa w Berłohach, ks. Mikołaj Wołoszyński administrator w Żabiu Ilcia, zawiadowstwo probostwa w Mikołajowie, ks. Andrzej Jaworski, administrator w Tuchli, administracyę kapelanii w Hrebenowie, ks. Klemes Załuski admin. w Pokropiwnie, administracyę w Brzowicy, ks. Julian Dorożyński, administrator w Borszowie, administracyę probostwa w Ożydowie, ks. Jan Stepanów, wikary w Dubowcach, administracyę kapelanii w Szyszkowcach, ks. Andrzej Bielecki, wikary przy tutejszej katedrze, administracyę probostwa w Zarwanicy, ks. Emilian Proskurnicki, wikary w Starych Bohorodczanach, administracyę w Czerniejowie, ks. Tymoteusz Kulczycki, wikary w Podusowie, administracyę probostwa w Ubiniu, ks. Mikołaj Kopacz, wikary w Kurzanach, administracyę kapelanii w Bubszczanach, ks. Paweł Koziuk, wikary w Opłucku, administracyę w Dmytrowie, ks. Jan Jarymowicz zawiadowstwo w Hlibowicy wielkiej, ks. Jan Gliński, administrator w Staromieszczyznie, administracyę probostwa w Debesławcach, ks. Szczepan Koblański, wikary w Stanisławowie administracyę probostwa w Staromieszczyznie, ks. Mikołaj Kumanowski, administrator w Pobereżu, administracyę probostwa w Puznikach i ks. Jan Kobrzyński administracyę w Utoropach.

*** **Piorun** w zeszłym tygodniu uderzył w dom włościański w gminie powiatu grybowskiego Cieniawie i wzniecił pożar, który zniszczył całą zagrodę. Spaliło się nawet bydło w stajni. Poszkodowany gospodarz w części tylko był ubezpieczony.

— **Stan wody w Dunaju** ciągle jeszcze jest taki mały, że przed kilku dniami pewien student pod Tulln przebrnął tę rzekę od jednego brzegu do drugiego, o zakład. W najgłębszem miejscu woda sięgała mu po szyję. W ogóle w Górnej Austryi nie pamiętają tak płytkiej wody w Dunaju, jak tej wiosny.

Członek wyprawy polarnej amerykańskiej na statku *Jeannette*, której tragiczny los znany jest czytelnikom naszym, porucznik Dannenhauer, dnia 1 b. m. w drodze z Syberyi do swej ojczyzny przybył do Petersburga, następnego dnia był na obiedzie u tamtejszego ambasadora niemieckiego, a następnie osobnym pociągiem udał się do Gatczyna, gdzie miał mieć audyencyę u cara.

— **Zabytek archeologiczny.** Z Aten donoszą: Pewien robotnik odkrył przypadkowo w miejscu, na którem przed wiekami znajdować się miało klasyczne *Mantinaeos*, mistrzowskiego dłuta posąg marmurowy, który znawcy odnoszą do najodleglejszej epoki sztuki helleńskiej. Dotąd jednak zabytek ten naukowy nie został jeszcze wszechstronnie zbadany. Głowa posągu zachowała się w dość dobrym stanie, braknie tylko całkiem nosa; biust natomiast nie jest uszkodzony wcale. Braknie nadto prawej ręki z ramieniem, oraz prawej nogi i w części także lewego golenia. Nader cenny bądź co bądź zabytek ten pomieszczony będzie w muzeum ateńskiem.

— **Burze śnieżne.** Dzienniki genewskie z niedzieli donoszą: W ostatnich dniach srożyły się w Alpach straszliwe burze śnieżne. Wąwóz Simploński jest całkiem zasypany, komunikacya pocztowa przerwana. W kantonie Wallis w piątek obserwowano słabe trzęsienie ziemi.

— **Eksplozya.** Z Nowego Jorku donosi depesza telegraficzna: Dnia 29 kwietnia na pokładzie parowca *Marion* na rzece Wateree w południowej Karolinie, eksplodował kocioł, przyczem 9 osób postradało życie a kilka doznało uszkodzenia.

— **Poczta jaskółcza.** Jednemu z dzienników francuskich donoszą z St. Omer: Jeden z właścicieli realności w naszem mieście spostrzegł niedawno, że wracające z wiosną jaskółki zajmują zeszłoroczne swoje gniazda pod okapem stodoły. Jedno z ptasząt miało przywiązaną do nóżki czerwoną wstążeczkę. W nocy wyjęto tę jaskółkę z gniazda i odwiązano jej wstążeczkę z nogi. Zawierała ona następujące słowa: „Przyjaciołom we Francyi zasyłam serdeczne pozdrowienie. Józef Cardon, Tunis, 25 kwietnia.“ Z napisu tego okazało się, że jaskółka ta z Afryki do Francyi leciała tylko jedną dobę, już bowiem dnia 26 kwietnia była w St. Omer.

— **Szczególne samobójstwo.** *Gaz. Pol.* opowiada: Niedawno osiadły na Podlasiu p G. zamożny eks-kupiec, od roku już popadł w czarną melancholię, z czego w żaden sposób nie można go było wyleczyć. Od miesiąca jednak zaczęło się okazywać pewne polepszenie; humor powrócił, p. G. przestał stronić, a nawet mówiono sobie po cichu, że dobrze podtatusiały kawaler oświadczył chęć żeniaczki. W zeszłym tygodniu p. G. wyprawił suty obiad dla sąsiadów i przyjaciół, którzy byli zawstydzeni, gdy przyjechawszy w zwyczajnych ubraniach, zastali gospodarza we fraku i białym krawacie, słowem po balowemu ubranego. Wkrótce po wspaniałym obiedzie, gospodarz, ciągle uprzejmy i uprzedzający dla gości, prosił ich, aby za pół godziny przeszli na drugą stronę domu, gdzie znajdą niespodziankę, poczem sam wyszedł. Zaciekawieni goście po upływie oznaczonego czasu weszli do wskazanego pokoju, struchleli jednak na widok, jaki się przedstawił ich oczom. G. leżał na sofie, urządzonej w kształcie katafalku, otoczonej wazonami kwiatów i kilku świecami; nieszczęśliwy już nie żył, a straszny był po śmierci z konwulsyjnie wykrzywioną twarzą. Otruł się, jak skonstatował przybyły zaraz lekarz, sinkiem potasu.

— **W okropny sposób** usiłowała w tych dniach żona pewnego robotnika w Berlinie odebrać sobie życie. Położywszy się do łóżka w kuchni wylała, na siebie całą butelkę nafty i podpaliła swoją bieliznę. W jednej chwili cała stanęła w płomieniach, wyskoczyła z łóżka i jak żywa pochodnia biegać zaczęła po izbie. Przebudzony mąż, który spał z dziećmi w ubocznym pokoju, przy pomocy kilku jeszcze domowników stłumił kocami i kołdrami płomienie na nieszczęśliwej, która okropnie została poparzona, a lekarze nie mają najmniejszej nadziei utrzymania jej przy życiu. Biedna kobieta podobno od dłuższego już czasu cierpiała na melancholię.

— **Nowy rodzaj reklamy,** jaki inscenować mógł tylko pisarz tej miary i kroju, co znany p. Sacher-Masoch, znajdujemy w następującym inseracie berlińskiego dziennika *Berl. Tageblatt:* „Pewien właściciel dóbr ziemskich, Niemiec, pragnie znaleźć towarzyszkę życia, któraby zarówno pod względem swojej powierzchowności jak i charakteru, ile możności podobną była do bohaterki romansu *Frau von Soldan* w miesięczniku Sacher-Masocha *Auf der Höhe*, nakład E. L. Morgensterna w Lipsku (zeszyt kwietniowy). — Listy adresować proszę: Karol Egger, Beiderwiese pod Passau nad Dunajem.“ — Ileż to życiowych bohaterek w Niemczech zapisze sobie od E. L. Morgensterna w Lipsku zeszyt kwietniowy *Auf der Höhe*, ażeby się przekonać, czy są podobnemi do bohaterki romansu p. Sacher-Masocha.

— **Chustki żołnierzy francuskich.** Ministerstwo wojny we Francyi zaprowadziło w ostatnich czasach jednakowe chustki do nosa dla całej armii, które nietylko przyczyniać się mają do ochędóstwa żołnierzy, ale także pouczać tych ostatnich o rzeczach, które wiedzieć powinnni. Chustki, sporządzone z lekkiego płótna, są pstro zadrukowane. Na czerwonem tle w samym środku wyobrażony jest krzyż Legii honorowej z napisem w około *Honneur et Patrie;* dalej kołem grupują się figury oficerów wszystkich stopni, od podporucznika począwszy aż do komendanta korpusu armii, ażeby żołnierz dokładnie mógł poznać uniformy ich i wszystkie dystynkcye. Na obwodzie chustki przedstawione są wszystkie składowe części broni palnej, z podaniem wagi, urządzenia nastawki elewacyjnej i całego mechanizmu zamkowego, a nadto odbite z regulaminu najważniejsze ustępy o zachowaniu się w marszu i w obozie. Chustki podobne zresztą nie są nowością; istniały one w armii francuskiej już za drugiego cesarstwa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Konkurencya amerykańska.

IV.

(*R*) „W szesnastem stuleciu, mówi dr. Peer, współzawodnictwo Ameryki przywiodło do upadku europejskie górnictwo, nadało nowy kierunek handlowi światowemu, w skutek pomnożenia ilości szlachetnego kruszcu wywołało rewolucyę w cenach wszelkiego towaru, przekształciło w niektórych krajach ustrój społeczny i dało powód do niezliczonych wojen. Oby konkurencya amerykańska przy końcu dziewietnastego stulecia do pomyślniejszych doprowadziła wyników. W każdym razie jest ona najważniejszem za naszych czasów ekonomicznem zdarzeniem“. Temi słowy zamykamy pobieżny przegląd skutków, które już dotychczas, i to w przeciągu lat pięciu, wywarły dowozy ziemiopłodów zaatlantyckich na agraryjne i handlowe w Europie stosunki. Zkąd się nagle wzięła ta przewaga produkcyi rolniczej, która z tak wielkiego oddalenia tak silne na nasze targi parcie wywiera, to pytanie będzie przedmiotem naszego dzisiejszego studium.

Jak w Austryi i w Niemczech, tak i w Zjednoczonych Stanach rozkiełzana około r. 1870 zapanowała spekulacya. Nie było tak szalonego przedsiębiorstwa, któreby nie znalazło uczestników. Ulubionym zaś dzikiej spekulacyi przedmiotem były koleje żelazne. We wrześniu roku 1873, a zatem we cztery miesiące po krachu wiedeńskim, rozprysły się i tam finansowe bańki mydlane. Skutki były okropne. W przeciągu czterech lat było 28.000 bankructw, 120 towarzystw kolejowych powstrzymało wypłaty. Przeszło ośmdziesiąt kolei, których długość wynosiła tysiąc mil, sprzedano przez licytacyę. Wszelki przemysł podupadł, mnóstwo ludzi zostało naraz pozbawionymi chleba, i rozpoczęła się na ogromną skalę emigracya na zachód. Tam bowiem rząd miał w swem posiadaniu niezmierzone obszary dziewiczej ziemi, z której ustąpili Indyanie i która leżała odłogiem. Dopóki w stanach dawniej zaludnionych interesa szły dobrze, nikt o tych stepach nie myślał. Po krachu stały się one przytułkiem dla podupadłych. Rząd sprzedawał osadnikom grunta, których minimum rozległości wynosi 28 morgów, a zwykły rozmiar od 60 do 120 morgów, po 3 do 6 zł. za morg, a nadto zostawiał cenę kupna na lat pięć przy gruncie. Oprócz tego dawał rząd kolejom, mającym przez owe obszary przechodzić, zamiast subwencyi szerokie pasma ziemi, do wytyczonej linii przyległe. Oczywiście było żywotnym przedsiębiorstw kolejowych interesem, żeby ta ziemia jak najprędzej i jak najgęściej była osiedlona. Oddawały ją więc osadnikom na lżejsze jeszcze warunki, kredytowały cenę kupna nie na pięć lat, jak rząd, ale na lat dziesięć, i ułatwiały wszelkim możliwym sposobem zabudowanie i zagospodarowanie nowo powstających osad. W każdej osadzie rząd szkołę miejscową bezpłatnie wyposażał ziemią, przeznaczając dla każdej po kilkaset morgów, tak, iż nowe osady nawet daninami gminnemi nie były obciążone. Można więc było za 500 zł. nabyć posiadłość obejmującą sto morgów najżyźniejszej i żadnym podatkiem nieobciążonej ziemi. W przeciągu lat czterech rozkupili osadnicy 15 milionów morgów ziemi rządowej i 25 milionów morgów ziemi od towarzystw kolejowych, to jest cztery tysiące mil kwadratowych urodzajnej gleby. Gorączkowy popęd do rolnictwa opanował umysły. Przeszło milion ludności przeniosło się z wybrzeża atlantyckiego na zachodnie stepy. Prąd emigracyi europejskiej głównie się w tamtą stronę skierował. Wszystkie też warunki, które mogą pomyślny rolnictwu rozwój zapewnić, są tam nagromadzone. Klimat jest umiarkowany, a 200 mil wszerz i tyleż wzdłuż ciągnie się urodzajna równina, wśród której najwynioślejsze wzgórza nie sięgają tysiąca stóp nad powierzchnię morza. Szereg wielkich jezior i trzy rzeki spławne ułatwiają komunikacyę, a budowa kanałów i kolei najmniejszej nie napotyka przeszkody.

Tryb gospodarstwa jest nader pojedyńczy. Nowy nabywca, spiąwszy jaką taką strzechę dla siebie i dla roboczego bydła, orze nowinę w jesieni a na wiosnę obsiewa ją pszenicą. Powtarza on tę samą uprawę co roku, dopóki słabszy plon nie pokaże, iż ziemia potrzebuje zasiłku. W takim razie sieje w jednym roku koniczynę albo kukurudzę i tę przyoruje, poczem znów przez lat kilka obsiewa grunt pszenicą. Plony zbiera on za pomocą żniwiarki i zaraz po żniwach wymłaca je za pomocą najętej lokomobili, zaraz też odstawia je do najbliższej stacyi kolejowej albo przystani rzecznej. Nie potrzebuje więc stodół ani spichrzów, nie trzyma bydła dla produkcyi nawozu. Hodowlą i tuczeniem bydła trudni się tylko część owego obszaru, położona bardziej ku południowi, gdzie lepiej niż pszenica darzy się kukurudza. Co tylko dowcip ludzki obmyśleć jest w stanie, aby obniżyć koszta ładowania i przewozu zboża, to wszystko w tym przedsiębiorczym kraju znalazło zastosowanie. Rolnik, gdy swe ziarno do stacyi przywozi, zastaje tam spichrze, młynki i rafy dla ostatecznego oczyszczenia zboża tak, aby mogło pokazać się na wielkiej targowicy świata. Mianowani z urzędu detaksatorowie oznaczają jakość zboża według trzech kategoryi, powszechnie tam w handlu przyjętych, i zboże wsypuje się do sąsieka, przeznaczonego dla tej kategoryi. Od tej chwili właściciel nie ma już prawa do tego właśnie ziarna, które przystawił, tylko do równej ilości zboża tej samej kategoryi, do której jego zboże zaliczone zostało. Dlatego też i na statkach i w wagonach zboże nie ładuje się osobno według tego, czyjem jest, ale według jednego z trzech powszechnie przyjętych gatunków. Kolej dostawia pszenicę przeznaczoną na eksport, aż na groblę, wzdłuż której stoją okręty. Tam olbrzymie elewatory czerpią ją z wagonów i przesypują do statków, a czynność ta odbywa się z takim pospiechem, że w ciągu jednego dnia dziesięć statków morskich ziarnem się napełnia, a każdy statek w przecięciu zabiera 20.000 korcy.

Jak wysokie są własne koszta produkcyi w nowozałożonych folwarkach i jaka jest minimalna granica ceny na targach europej-

skich, poniż której amerykańska pszenica nie mogłaby być dostawianą bez straty, jest-to pytanie, które dotychczas nie znalazło jeszcze stanowczej odpowiedzi. P. Caird, prezes towaszystwa statystycznego w Anglii, twierdzi, że już teraz pszenica ta mogłaby być w portach angielskich bez straty sprzedawaną po $6\frac{1}{2}$ zł. w złocie. Być to może, i prawdopodobnie w niedalekiej przyszłości tak będzie. Teraz jeszcze ani płaca robotników, ani ilość plonu z morga, ani nawet koszta przewozu nie są do tego stopnia ustalone, iżby mogły służyć za podstawę do ścisłego obliczenia ceny. Faktycznie płacono rok temu w Liverpolu $11\frac{1}{2}$ zł. za korzec pszenicy. Zniżenie tej ceny głównie zależeć będzie od zniżenia kosztów transportu. Owe żyzne stepy, na które w ostatnim lat dziesiątku po raz pierwszy pług wjechał, odległe są od brzegu Oceanu o 250 do 400 mil. Ani łatwość nabycia ziemi, żyzność gleby, sprzyjający klimat, a nie nergia i przemyślność osadników niebyłyby tak olbrzymich wydały rezultatów, gdyby jednocześnie nie był nastąpił rozwój środków komunikacyjnych. Dawniej wywóz ziemiopłodów odbywał się jedynie za pomocą spławu na jeziorach północnych i na rzece św. Wawrzeńca. Sieć wodna jest tam rozportartą dość gęsto, a położenie tak jest równe, że rwących wód wcale nie ma, a gdzie naturalny bieg rzeki nie sięga, tam za pomocą niewielkiego nakładu można komunikacye wodne kanałami uzupełnić. Na pogranicznych północnych jeziorach pływa tysiąc parowców a dwa tysiące statków żaglowych. Dla okolic położonych nad wodami, które też najpierw osiedlone zostały, wystarczały te środki kumunikacyjne. Gdy jednak napływający od wschodu osadnicy nie mogli się już na po porzeczach pomieścić i musieli zajmować pod pług obszary odległe od bieżących wód, nie mogło się obejść bez kolei żelaznych. Jakoż obecnie trzy wielkie drogi żelazne przecinają kontynent Ameryki północnej od Atlantyku do Spokojnego oceanu, a drobne tych dróg odnogi utworzyły sieć, która nie objęła jeszcze całości owych ogromnych obszarów, ale która tak się szybko rozrasta, że co roku 600—800 mil nowych kolei przybywa. Obecnie mają Zjednoczone Stany już tyle kolei, co wszystkie razem kraje europejskie. Ich długość wynosi 22.000 mil.

Skoro się pokazało, że ziarno amerykańskie znajduje w Europie stały odbyt, Amerykanie, którzy w niczem zastoju nie cierpią, zrobili krok dalszy i umyślili wywozić mąkę zamiast surowej pszenicy. Fracht, który przy tak wielkiej odległości przeważną w tym handlu odgrywa rolę, oczywiście mniej obciąża mąkę w stosunku do jej wartości, niż niemielone ziarno. Tam gdzie Misisipi zaczyna być spławnym, tworzy on spadek mający 50 stóp wysokości. Przy tej ogromnej sile wodnej a prawie w środku najżyzniejszych pól stanęło dwa lata temu dwadzieścia pięć młynów kilkapiętrowych, które w przeciągu roku mogą zemleć sześć milionów korcy. W r. 1881 stanął obok nich nowy młyn, który obliczony jest na trzy miliony rocznego mlewa. Mąka z tych młynów idzie do Anglii. W r. 1877 przybyło do portów angielskich 618.000 centn. metr. mąki amerykańskiej, w r. 1881 już 3.700.000 centn. Monarchia austryacko-węgierska dostarczała przedtem około miliona centnarów mąki do Anglii, po większej części z młynów peszteńskich przez Riekę. Już w r. 1880 zmniejszył się wywóz tej mąki o 300.000 centn. m., widocznie więc Ameryka wypiera Austryę z targów angielskich, a tani fracht głównie jej tę zwycięzką konkurencyę ułatwia. Fracht bowiem od centnara kosztuje z Pesztu do portów angielskich 2 złr. 44 ct., a fracht z Chicago do tych samych portów przy odległości dziewięćkroć większej kosztuje także tyle, t. j. 2 złr. 48 ct. Jak dalece wysokość europejskich taryf kolejowych tamuje handel ziemiopłodami, i jak dalece wychodzi to na korzyść Ameryki, to najlepiej daje się widzieć na targowicy paryzkiej. Fracht z Nowego Yorku do Paryża od centnara mąki wynosi 2 złr. a fracht z Pesztu do Paryża 3 złr. 20 ct. Nie dziw więc, że i tam nasze młyny nie mogą dotrzymać placu młynom amerykańskim. Jeszcze w r. 1879 cały wywóz mąki z monarchii wynosił 2,400 000 ct. metr., a w r. 1880 już tylko 1 400.000 ct. metr. Jak wielki zaś haracz opłaca Europa Zjednoczonym Stanom za swój chleb powszedni, to pokazuje sprawozdanie statystycznego biura tamtejszego, które ocenia wartość exportu zboża, mąki i wyrobów mącznych w r. 1880 na 584,000.000 złr. w złocie.

Staraliśmy się w jak najtreściwszym zarysie skreślić obraz dzisiejszego stanu produkcyi rolniczej w Ameryce północnej. Są to jednak pierwsze dopiero początki, świtanie nowej epoki. Ostatniej mety postępu trudno okiem dosięgnąć. W prawdzie mnożąca się ludność miejscowa coraz więcej chleba w miejscu będzie spożywać i kiedyś przyjdzie zapewne do równowagi między produkcyą i konsumcyą krajową. Kres ten jednak jest niezmiernie daleki. Jeden tylko ze Zjednoczonych stanów, Texas, ma dwa miliony ludności a tyle przytem ziemi urodzajnej, że mógłby ziarnem i mięsem swem wyżywić całą ludność W. Brytanii i cesarstwa niemieckiego. Stoimy więc my, mieszkańcy starej Europy, u wrót ekonomicznego przewrotu, którego doniosłość równie trudno zmierzyć jak trudno zmierzyć ową produkcyjną potęgę, która się znienacka z po za fal Oceanu wynurzyła. Stoimy obciążeni ciężkim rynsztunkiem wojennym, miliardowemi długami, stoimy na ziemi do wysokiego stopnia wyssanej, podzielonej nie według ekonomicznych wymogów ale według przestarzałej tradycyi. Czy znajdzie się myśl przewodnia, czy w starem społeczeństwie odżyje młodociana energia, któraby groźne zażegnała niebezpieczeństwo? Długie pasmo znanych dziejów ludzkości świadczy, że nieraz już zapadały w głuchą przeszłość potężne cywilizacyi ogniska. Miałażby i Europa kiedyś, gdy krzepka część ludności przeniesie się do obiecanej za morzami ziemi, stać się pustkowiem, ruinami pokrytem? Opatrzność to jedna wie. Ona kieruje losami narodów.

---

‡ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 22 kwiet. do 29 kwietnia.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9.50 do 11·— zł. Żyto 5·75 do 6·60 zł. Jęczmień 5·25 do 6·75 zł. Owies 5·50 do 6·25 zł. Hreczka 6·75 do 7·— zł. Kukurudza zeszłoroczna 7·— do 7·30 zł. Kukurudza nowa 6·25 do 6·75 zł. Proso 6·50 do 6·75 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·— do 9·— zł. Groch pastewny 5·— do 5·75 zł. Soczewica 15·— do 18·— zł. Fasola 8·— do 12.50 zł. Bobik 6·— do 6·50 zł. Wyka 5·25 do 7·— zł. Koniczyna najprzedniejsza 25·— do 61·— zł. przednia —.— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka 28·— do 31·— zł. Anyż rossyjski 22·— do 23·— zł. Anyż płaski 22·— do 24·— zł. Kmínek 22·— do 23 — zł. Rzepak zimowy 12·— do 12·75 zł. Rzepak letni 10·75 do 11·— zł. Rzepik zimowy 10·75 do 11·— zł. Rzepik letni 10·50 do 10·75 zł. Lnianka 10·25 do 11·— zł. Nasienie lniane 10·25 do 10·50 zł. Nasienie konopne 9·50 do 10·— zł. Chmiel —·— do —·— zł. Nafta zwykła 12·50 do 13·50 zł., salonowa 16·50 do 17·50 zł. Spirytus 10.000 litrostop. 30·50 do 31·— zł.

---

* **Spółka komisowa w Rzeszowie.** Za inicyatywą sekcyi handlowo-przemysłowej Towarzystwa rolniczego w Rzeszowie powstał projekt założenia spółki składowej i komisyjnej, a wydział Towarzystwa, zatwierdziwszy wypracowany przez specyalną komisyę projekt statutu, rozesłał go z zaproszeniem wszystkich, których ta sprawa interesować może, do udziału i przystąpienia.

* **Międzynarodowa wystawa** rybołostwa w Londynie odbędzie się w r. 1883, otwartą zostanie 1 maja i potrwa najmniej przez 6 miesięcy. Wystawa ta obejmować będzie 7 klas z 39 oddziałami, a mianowicie obejmie: 1 klasa: rybołostwo właściwe w wodach morskich i słodkich, tudzież odnośne przyrządy do rybołostwa; 2 klasa: przedmioty odnoszące się do położenia społecznego ludności trudniącej się rybołostwem, jak ubiory, pomieszkania i t. p.; 3 klasa: kwestye komercyalne i ekonomiczne, jak przyrządzenia i spieniężenie produktów rybołostwa i t. p.; 4 klasa: kulturę rybną, sztuczne zarybienia, aklimatyzowanie ryb, umiejętne dociekanie chorób ryb i t. p.; 5 klasa: pod nazwą „oddziału przyrodniczego“ akwarya i dzieła ichtylogiczne; 6 klasa: historyę i literatnrę rybołostwa, odnośne ustawodawstwo i materyał statystyczny o handlu produktami rybołostwa; 7 klasa: kolekcye obejmujące przedmioty powyższych 6 klas. Wystawcy nie opłacają żadnej należytości za miejsce. Zgłoszenia na wystawę wnieść należy najdalej do 1 lipca 1882 do jeneralnego sekretarza wystawy, który też udzieli na żądanie potrzebnych ku temu arkuszy deklaracyjnych. Bliższych informacyj zasięgnąć można w biurze Izby handlowej i przemysłowej.

= **Produkcya i sprzedaż soli.** W marcu roku bieżącego wynosiła w Galicyi produkcya soli 102.200 metr. centn., sprzedaż zaś 75.941 metr. centnarów. W tym samym miesiącu roku zeszł. wynosiła produkcya 110.476 a sprzedaż 107.298 metr centn Z porównania wypływa, że w marcu roku bieżącego była produkcya o 8.276 metr. centn. a sprzedaż o 31.357 metr. centnarów mniejszą niż w marcu roku zeszłego.

= **Wyrób wódki i piwa.** W marcu roku bieżącego wyrobiono w 426 gorzelniach galicyjskich ogółem 2,599.640 opodatkowanych stopni alkoholu, a w 183 browarach wywarzono ogółem 65.471 hektolitrów piwa.

OSTATNIA POCZTA

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych po oznajmieniu przez prezesa dr. Smolkę, że poseł karyncki Olticz złożył mandat, prowadzono dalej dyskusyę szczegółową nad taryfą celną a mianowicie nad pozycyami: mąka, produkta mączne i ryż. Dep. Kronawetter dowodzi, że cło nałożone na mąkę, nie przyniesie przemysłowi młynarskiemu żadnej korzyści, bo równocześnie podrożeją znacznie produkta surowe skutkiem ceł zbożowych, omawia dalej konsumcyę ryżu i wnosi rezolucyę, aby zawezwać rząd do bezzwłocznego wniesienia projektu ustawy, znoszącej podatek akcyzowy od ryżu w miastach zamkniętych.

Dalszy przebieg dyskusyi streszcza telegram.

Na onegdajszem posiedzeniu komisyi dla kodeksu karnego referował dep. Wolski w kwestyi przekazanych podkomisyi wniosków, zmierzających do zmiany objektywnego postępowania w sprawach prasowych i wniósł w imieniu podkomisyi nowelę tej treści: „Postępowanie uregulowane paragrafem 493 u. k. może w tym tylko razie być zastosowane, gdyby żadna z osób odpowiedzialnych za treść druku nie mogła być sądownie ściganą.“ Dep. Jaques wniósł dwie rezolucye. W jednej żąda, aby Izba orzekła, że objektywne postępowanie nie może być zastosowane wówczas, gdy można pewną osobę pociągnąć do odpowiedzialności sądowej. Druga rezolucya wypowiada przekonanie, że objektywne postępowanie nie powinno mieć miejsca, jeżeli idzie o dosłowne powtórzenie mów mianych w Radzie państwa.

Zdaniem dep. Kussego, druga rezolucya wobec oświadczenia rządu byłaby tylko manifestacyą, niemogącą mieć żadnego praktycznego rezultatu.

Pp. Spławiński i Jasinski przemawiają za odroczeniem całej sprawy aż do jesieni. Chwilowo reforma objektywnego postępowania nie pozyskałaby większości w Izbie a odrzucenie jej byłoby o wiele gorszem, niż zupełne przemilczenie.

Dep. Hermann przypomina, że sądy orzekły już niejednokrotnie, iż powtórzenie wyrwanych z całości pojedynczych mów bez podania wiernej ciągłości dyskusyi kwalifikuje się do konfiskaty.

Deputowani Nitsche, dr. Hoffer i Kowalski popierają rezolucye, dep. Lienbacher przemawia przeciw wnioskowi odraczającemu, mówiąc iż komisya powinna mieć odwagę wypowiedzenia swego przekonania o kwestyi od tak dawna rozbieranej.

W głosowaniu przyjęto rezolucyę, drugą odrzucono. Referentem wybrany został dep. Jaques.

Silesia, jedyny organ reprezentujący interesa stronnictwa wiernokonstytucyjnego na Szląsku, zamieszcza obszerny artykuł o pobycie p. prezesa gabinetu hr. Taaffego w Opawie, przytacza przemówienie jego do władz autonomicznych i miejskich i tak pisze w końcu: „Te pełne znaczenia słowa, wyrzeczone przez obecnego kierownika rządu austryackiego, nie omieszkały oddziałać uspokajająco, tem więcej, że hr. Taaffe przywykł dotrzymywać tego, co przyrzekł. O przemówieniu hr. Taaffego lotem błyskawicy dowiedziała się ludność Opawy, która ma też wszelkie powody cieszyć się z takiego obrotu rzeczy.“

Wiadomość o napadach na żydów w Gąbinie potwierdziła się. Doniósł o tych wypadkach *Prawit. Wiestnik*, podając, że zburzono dwa domy i karczmę i aresztowano 16 osób. Według korespondenta *Czasu*, który najpierwszy doniósł o tych smutnych zajściach, miały one daleko donioślejsze znaczenie. W Gąbinie zrabowano i zniszczono żydów do szczętu. Bronili się oni zawzięcie. Miasteczko, liczące 3000 mieszkańców, ma według tego doniesienia przedstawiać się ruiną, w czem jest niezawodnie pewna przesada, ponieważ Gąbin już w r. 1877 liczył nie 3000 lecz 5834 mieszkańców, w połowie żydów i miał 27 domów murowanych a 227 drewnianych, trudno zatem przypuścić zupełne zniszczenie zwłaszcza wobec doniesienia *Praw. Wiest.*, że tylko trzy budynki zburzono. Żydzi mieli bronić się zawzięcie i po obu stronach jest kilkunastu rannych, o których doniesienie urzędowe nic nie wspomina. Dzienniki warszawskie nic jeszcze nie donoszą o wypadkach gąbińskich.

Jednocześnie z wiadomością powyższą *Prawit. Wiestnik* donosi o ponownych napaściach na żydów w Jekaterynosławiu, gdzie zburzono jeden kram i trzy karczmy. O rannych lub aresztowanych nie ma wzmianki w tem doniesieniu.

Parlament niemiecki będzie od dzisiaj odbywał codziennie pełne posiedzenia; w połowie maja ma być odroczony na cztery tygodnie, celem dania możności komisyom do załatwienia prac pilniejszych. Zamknięcie sesyi nastąpi w drugiej połowie lipca.

Interpelacya, wniesiona przez koło polskie Izby deputowanych w znanej sprawie inspektora szkolnego powiatu poznańskiego Luxa, którą podaliśmy wczoraj, popartą jest wedle *Nat. Ztg.* przez 101 posłów. Podpisali ją bowiem nietylko członkowie frakcyi centrum, ale także kilkunastu secesyonistów i postępowców.

Francuski minister skarbu wniósł do Izby deputowanych projekt ustawy, przedłużającej monopol tytoniowy we Francyi na następne lat 10.

Posłem francuskim przy Watykanie w miejsce Despreza ma być mianowany deputowany Lamy.

Konwencya międzynarodowa w sprawie tępienia filoksery podpisaną została w dniu 1 b. m. w Bernie przez wszystkie mocarstwa biorące udział w układach, z wyjątkiem Portugalii, której pozostawiono czas do dnia 3 czerwca na podpisanie protokołów, oraz Włoch, które, jak wiadomo, nie zgodziły się na postanowienia powzięte.

Odbywające się w Bukareszcie poufne narady przedstawicieli rządu, senatorów i deputowanych w kwestyi dunajskiej nie doprowadziły wprawdzie do powzięcia żadnej uchwały, ale wykazały, że ani rząd, ani większość reprezentantów nie jest za zupełnem odrzuceniem projektu Barrera, który powyżej w dosłownem brzmieniu podajemy. (Obacz *Sprawy zagraniczne*). Rumunia spodziewa się jednak, że będzie można przyjść do porozumienia i osiągnąć modyfikacyę tych artykułów, które zagranicznym urzędnikom powierzają na terytoryum rumuńskiem funkcye niedające się pogodzić z zasadą niezawisłości państwa.

Pomimo zaprzeczeń utrzymują się pogłoski o dalszych zmianach gabinetowych w Konstantynopolu.

Układy w sprawie kosztów wojennych rossyjsko-tureckich prowadzone są dalej. Ambasador rossyjski Nowikow wstrzymał z tego powodu swój wyjazd do poniedziałku.

Ambasador angielski lord Dufferin wyjechał onegdaj do Aten.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 maja. Ambasador hr. Wolkenstein wyjechał wczoraj wieczorem do Petersburga.

Wiedeń, 4 maja. W dalszym toku dyskusyi szczegółowej nad taryfą celną dep. Hallwich przemawia stanowczo za cłem od mąki i uważa je za niezbędny środek, ażeby młynarze i piekarze austryaccy wytrzymać mogli konkurencyę. Reprezentant rządu szef sekcyi Kalchberg nadmienia, że austryacki wywóz mąki nie był mniejszym od niemieckiego. Wywody w tej mierze dr. Kronawettera są mylne. Na twierdzenie dep. Kronawettera, że te młyny, które zatrudnione są przeważnie mieleniem zboża zagranicznego, nie mogą liczyć przy wywozie na restytucyę, gdyż nie zostało to przewidzianem w ustawie, odpowiada reprezentant rządu Kalchberg, że okoliczność ta zostanie w rozporządzeniu uwzględnioną. Po tem wyjaśnieniu uchwalono zamknięcie dyskusyi.

Mowca generalny Reschauer występuje w obronie piekarzy austryackich, którzy będą narażeni na szkody skutkiem ustanowienia cła od mąki przy równoczesnem utrzymaniu wolnego od cła dowozu chleba. Mowca żąda, aby piekarze w niemieckich i włoskich okręgach nadgranicznych mieli prawo sprowadzać bez opłaty cła mąkę dla swoich piekarni.

Drugi mowca generalny dr. A. Rappoport uważa cło od mąki za niezbędny środek zabezpieczenia austryackiego przemysłu młynarskiego. Cło to musimy uchwalić, jeżeli nie chcemy uledz w walce narzuconej nam przez Niemcy. Oddziała też ono zbawiennie na przemysł piekarski, gdy nastąpi tak niezbędne uregulowanie komunikacyi.

W głosowaniu pozycye 27 i 28 zostały przyjęte, zaś wniosek deputowanego Reschauera i rezolucye dep. Kronawettera odrzucono. Po krótkiej

dyskusyi przyjęto dalej według wniosku komisyi z 7ej klasy taryfy (jarzyny, owoce, rośliny i części roślinne) pozycye od 29 do 38.

Wiedeń, 4 maja. W procesie z powodu pożaru Ringteatru na wniosek prokuratoryi i za zgodą obrońców uchwalił sąd nie odbierać przysięgi od policyantów powołanych w charakterze świadków. Przesłuchano policyantów, urzędników policyi i część osób, które przybyły na przedstawienie dnia 8 grudnia. Świadkowie opowiadają szczegóły, jakie zaszły od chwili wybuchu pożaru aż do skonstatowania jego ofiar. Sąd nie przychylił się do wniosku prokuratoryi, aby nie odbierać przysięgi także od urzędników policyi.

Budapeszt, 4 maja. Izba wyższa przyjęła nowelę do ustawy wojskowej.

Zagrzeb, 4 maja. Sejm kroacki po rozprawie ogólnej uchwalił 45 głosami przeciw 17 przystąpić do dyskusyi szczegółowej nad projektem komisyi, której poruczonem zostało skodyfikowanie ustawy o wcieleniu Pogranicza. Na wieczornem posiedzeniu sejm przyjął tę ustawę. Jutro zaś nastąpi trzecie czytanie. W ciągu obrad popołudniowych dep. Starcewicz wywołał wielki skandal przerywając dep. Ozegovicovi, który twierdził, że śmiesznem jest mówić o tem, iż Węgrzy dopuszczają się rabunku na Kroacyi. Skandal przybrał takie rozmiary, iż musiano przerwać posiedzenie.

Berlin, 4 maja. Izba deputowanych sejmu pruskiego przyjęła przedłożenie kościelne według uchwały Izby panów.

Paryż, 4 maja. W Izbie deputowanych na zapytanie Tenota o bitwę w okolicy Figuig odpowiedział Freycinet, że traktat z r. 1845 upoważnia wojska francuskie do ścigania maroderów aż do idealnej granicy Algieru. Cesarz marokański polecił gubernatorom nadgranicznym, aby władzom francuskim ułatwili to zadanie. Ostatni napad nastąpił na terytoryum pośredniem, zamieszkałem przez niezależne plemiona. Cesarz marokański nie jest za to odpowiedzialnym, jeżeli tam gnieździ się powstanie. Rząd w układach w tej sprawie prowadzonych miał tylko godność i bezpieczeństwo Francyi na oku.

Dep. Tenot dziękuje za te patryotyczne wyjaśnienia, na czem dyskusyę w tym przedmiocie zamknięto.

Dep. Ballue, radykalista, interpeluje rząd w sprawach algierskich i zarzuca gabinetowi brak siły, żądając okupacyi okolicy Figuig.

Prezes gabinetu Freycinet odpowiada, że gdyby Figuig służyło za niebezpieczny punkt zborny, możnaby je zająć, ale konieczności w tym względzie nie ma. Kompetentni wojskowi mówią, że nie wystarcza samo zajęcie tej miejscowości, lecz trzebaby posunąć się o 300 kilometrów dalej.

Izba przyjęła wniesiony przez gabinet prosty porządek dzienny.

Londyn, 4 maja. Lord Cavendish, brat Hartingtona, zamianowany został sekretarzem stanu dla spraw Irlandyi w miejsce Forstera.

W Izbie niższej oświadczono w imieniu rządu, że Michał Davitt będzie uwolniony z więzienia.

Londyn, 4 maja. Deputowani irlandzcy doznali rozczarowania w skutek nominacyi Cavendisha.

Rzym, 4 maja. Senat przyjął większością 126 głosów przeciw 71 całą ustawę o wyborach zbiorowych.

Wiedeń, 5 maja. (*Tel. pryw.*) *Tribüne* donosi, że komisya parlamentarna prawicy uchwaliła przyjęcie bez zmiany taryfy celnej, oraz wyraziła ubolewanie, że niektórzy deputowani z prawicy bez wiedzy klubu zawarli tajny kompromis z lewicą i zobowiązali się głosować za podwyższonem cłem od towarów kolonjalnych.

Wiedeń, 5go maja. *Wiener Ztg.* ogłasza sankcyonowaną uchwałę delegacyj wspólnych.

Praga, 5 maja. (*Tel. pr.*) Do *Prager Abendblattu* donoszą z Cattaro, że podczas ostatniego starcia w szeregach powstańców miano zauważyć Niemców i Włochów. Zasługuje na uwagę, że od wybuchu powstania krążyć ma nad zatoką kotarską znaczna ilość złotej zagranicznej monety. Podejrzenie, że powstanie było popierane z zagranicy nie zdaje się być nieuzasadnionem.

Budapeszt, 5 maja. (*Tel. pr.*) *Pester Lloyd* mówi o domniemanej kandydaturze hr. Coroniniego na stanowisko państwowego ministra skarbu, że do wczoraj nie znaleziono żadnego odpowiedniego kandydata węgierskiego, ale nie wyrzeczono się nadziei znalezienia. Gdyby się to nie udało, w takim razie żaden mąż stanu nie byłby odpowiedniejszym nad hr. Coroniniego.

Paryż, 5 maja. Do Agencyi Havasa donoszą z Kairu, że fałszywy prorok Mahdi pobił ponownie wojska egipskie, zdobył Semaar i idzie na Khartum, stolicę Sudanu, która jest bez obrony. W Darfur i Bardofan powstanie jest zupełne. Opinia oskarża ministerstwo, że zajmuje się kwestyami osobistemi, a tymczasem traci bogate prowincye na południu.

Madryt, 5 maja. Spokój wszędzie przywrócony. W skutek reskryptu ministeryalnego, regulującego kwestyę patentów, opór przeciw płaceniu podatków ustał. Sytuacya w Barcelonie poprawiła się znacznie.

Londyn, 5 maja. (*Tel. prywat.*) Wzburzenie opinii z powodu przebiegu sprawy Irladzkiej wzrasta. Parnell zachowuje się bardzo oględnie. *Freemans Journal* oświadcza, że Irlandya oprócz przyjęcia poprawek Parnella do bilu ziemiańskiego żąda parlamentu irlandzkiego.

Londyn, 5 maja. Na posiedzeniu Izby niższej Forster oświadczył, że powodem jego demisyi jest to, że nie chciał się zgodzić na wypuszczenie podejrzanych, ponieważ sądził, że krok taki stanie się zachętą do nowych zbrodni. Nie należałoby przynajmniej wypuszczać Parnella i innych bez formalnego zobowiązania się, że nie będą opierali się prawom, a takiego zobowiązania od nich nie wzięto. Nowa polityka może sprowadzić pewne polepszenie ale przyjdzie ono zbyt drogo, jeżeli jego rezultatem będzie niemożność utrzymania porządku. Mowca wyraził w końcu głębokie ubolewanie, że zmuszony jest usunąć się od służby pod Gladstonem.

Wolff zapytuje czy rząd otrzymał zapewnienie od przywódców ligi że znany zakaz płacenia czynszów formalnie będzie cofnięty. Gladstone odpowiedział że otrzymał w tym względzie niektóre oświadczenia z własnej inicyatywy deputowanych i te skłoniły rząd do przedsięwzięcia wczoraj zapowiedzianych środków. Oświadczenia takie złożyli właśnie Dillon, O'Kelly i Sexton. Co do ich treści mowca odmawia szczegółowego wyjaśnienia, ponieważ Parnell nie jest obecny.

Wkrótce potem Parnell przybył do Izby.

Londyn, 5 maja. (*Telegr. pryw.*) Telegram przesłany przez sekretarza stanu spraw zagranicznych Frelinghuysena do posła amerykańskiego w Petersburgu w sprawie żydów rossyjskich, wyraża się potępiająco o zaszłych wypadkach, ale nadmienia, że rząd rossyjski nie może być za nie odpowiedzialny. Gdyby poseł Stanów Zjednocz. sądził, że rząd rossyjski mógł przedzięwziąć skuteczniejsze środki, natenczas winien z wszelką oględnością oświadczyć iż Ameryka ma nadzieję, że Rossya znajdzie środki zapobiegające prześladowaniu nieszczęśliwych bliźnich. W razie gdyby obywatele amerykańscy padli ofiarą prześladowań rząd nie zaniedba wszystkich środków dla rozciągnięcia nad nimi opieki.

Konstantynopol, 5 maja. *Turquie* wyraża się z pochwałą o usługach oddanych przez Saida-baszę, który utrzymał nietykalnie godność państwa i przywrócił mu potęgę i poważanie. Mężowi temu udało się rozwiązać wszystkie kwestye wynikające z traktatu berlińskiego i podnieść kredyt Turcyi. Dziennik ten kończy oświadczeniem, że uważa demisyę Saida-baszy jako chwilową konieczność sytuacyi, może on jednak spokojnie czekać chwili w której sułtan ponownie powoła go do swojej rady.

Konstantynopol, 5 maja. Sułtan zezwolił na odbycie na Bosforze próby porównawczej torpedów Berdana i Laysa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4 maja 1882, godzina 2 m. 20, Losy kredytowe 176·50, Węg. akcye kredyt. 338·50, Akcye anglo-austr. 130·50, Akcye banku Union 129·—, Akcye kolei Karola Ludwika 312·—, Akcye kolei północnej 259·50, Akcye kolei południowej 142·75, Akcye kolei Alföld. 173·75. Akcye kolei Elżbiety 210·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164·50, Wiedeńskie losy 125·79, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95 75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·—. Losy regulacyi Cissy 111.25, Losy tureckie 28·25, Węgierska renta 119.75, Akcye banku związkowego 119 50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej ——, Rubel papierowy 1·21·3/4. Węgierskie losy 117·—, Marka niemiecka —·—. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 4 maja 1882, godź. 5 m. 45. Akcye kredytowe 342·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union — —. Kolej Karola Lud. 310 50. Południowa —·—, Renta papierowa 76·55, Galicyjskie listy zastawne 102 25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.53·1/2 Rubel papierowy — —. Usposobienie —.

Wiedeń, 5go maja 1882, godz. 10 min. 45, Akcye kredytowe 342·40, Anglo-Austryackie 129 50, Unionsbank 129 60, Kolej Karola Ludwika 310 80, Południowa 142 75, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9·53 1/2. Rubel papier. 1.21 3/4, Usposobienie lepsze.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**

Spostrzeżenia meteorologiczne
z dnia 5 maja 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 734.5mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 11.7°C. Psychrometr wilgotny 10.6.°C. Prężność pary 8.3.mm. Wilgoć 76%. Zachmurzenie 8. Wiatr SE4 Ozon 8.

Barometr opada

Temperatura powietrza 9.4° R.

Stan barometru nad poziom morza 759.6m

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 4 maja 1882.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	310	50	314	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	bez kupona	172	—	175	—
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	bez kupona	317	—	322	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	bez kupona	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	100	—	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	92	—	94	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	bez kupona bieżącego	100	—	101	-
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41 1/2 l.	bez kupona bieżącego	87	50	89	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	102	10	103	10
„ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	99	—	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	bez kupona bieżącego	101	—	102	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	bez kupona bieżącego	101	50	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		96	—	98	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		100	60	101	60
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		18	50	20	50
„ Stanisławowa		22	50	24	50
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	53	5	63
Dukat cesarski		5	54	5	65
Napoleondor		9	48	9	58
Połimperyał		9	77	9	87
Rubel rossyjski srebrny		1	52	1	62
„ „ papierowy		1	20 1/2	1	22 1/2
100 marek niemieckich		58	35	59	10
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 2 maja 1882.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.65	76.80
luty-sierpień	76.75	76.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.45	77.60
kwiecień-październik	77.50	77.65
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	119.75	120.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131.—	131.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	134.25	134.75
„ „ 1864 po 100 zł.	173.50	174.—
„ „ 1864 po 50 zł.	171.50	172 50
Renty Com po 42 lir austr.	35.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	146.—	147.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.10	100.25
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.90	93 65
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	94.40	94 55
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	107.50
Bukowiny	99.50	100.—
Galicyi	101.—	102.—
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	98.—	98.50
Węgier	99.25	99.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	132.25	132.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	343.25	343.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	825.—	826.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	547.—	549.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	210.—	210.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2600.—	2605.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	308.25	309.35
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł wa. w sr.	173.—	173.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	333.—	333.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	142.—	142.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161.50	162.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.75	102.—
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.—	106.
„ „ „ „ w 36 l. 5 1/2 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	93.—	94.—
„ „ „ „ po 5 proct.	100 15	100 75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100 15	100.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.—	102.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.05	101.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 proc.	101.—	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.80	94.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.25	93.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	107.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.—	101.75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	100.40	100.60
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.75	94.25
z r. 1867	99.75	100.25
z r. 1868	95.80	96.20
z r. 1872	94.75	95.25
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	92.70	92.90
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.50	177.—
Clarego po 40 zł. m. k.	41.25	41 75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111.75	112.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa	19.50	20.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	—.—	—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.—	42.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.50	39.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.50	21.50
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.25	47 50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	23.—	24.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.—	64.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.50	30.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.50	40.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	120.10	120 20
Paryż za 100 fr.	47.70.—	47.75 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.63.—	5.65.—
„ pełnej wagi	5.63.—	5.65.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.54.—	9.55 —
Rossyjski imperyał	9.80.—	9.82.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 4 maja 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	60
„ „ „ w srebrze	77	50
Renta w złocie	94	65
Losy pożyczki z r. 1860	131	25
Akcye banku austro-węgierskiego	825	—
„ „ kredytowego	342	60
Londyn	120	—
Srebro	—	—
Napoleondor	9	53
Dukat cesarski men.	5	63
100 marek niemieckich	58	65

Konkursa.

L. 4227. (3119 1—3)

Celem obsadzenia posady nauczyciela religii dla uczniów obrządku grecko-katolickiego w c. k. gimnazyum wyższem w Złoczowie, ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązaną jest płaca etatowa, dodatek aktywalny i ewentualnie dodatki kwinkwenalne w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 i z dnia 15 kwietnia 1873.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnieść za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy, najpóźniej do 21 maja b. r.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej
We Lwowie, dnia 22 kwietnia 1882.

L. 393. R. s.o. (3164 1—3)

Ogłasza się niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie:

W wydziałowej szkole żeńskiej w Tarnowie:

1) na posadę nauczycielki starszej z płacą 800 zł. do nauczania arytmetyki, geometryi, rysunków i fizyki.

2) na posadę nauczycielki starszej z z płacą 800 zł. do nauczania języka polskiego i francuskiego oraz historyi i geografii

3) na posadę nauczycielki młodszej z z płacą 600 zł. do nauczania języka niemieckiego, polskiego, historyi z geografią i kaligrafii.

4) na posadę nauczycielki młodszej z płacą 600 zł. z kwalifikacyą do szkół pospolitych i wydziałowych do nauczania naturalnej historyi, fizyki i robót ręcznych.

5) na posadę nauczycielki młodszej z płacą 600 zł. z kwalifikacyą do szkół pospolitych lub wydziałowych

6) na posadę nauczycielki młodszej z płacą 360 zł. z kwalifikacyą do szkół pospolitych lub wydziałowych.

7) na posadę nauczycielki młodszej z płacą 360 zł. z kwalifikacyą do szkół pospolitych lub wydziałowych

Ubiegające się o te posady mają wnieść podania należycie udokumentowane do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnowie za pośrednictwem przełożonych władz szkolnych najdalej do 15 czerwca b. r.

Podania niezaopatrzone w potrzebne dokumenta lub wniesione po terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
Tarnów dnia 26 kwietnia 1882.

L. 8022. (3070 2—3)

Na posadę c. k. ekspedyenta pocztowego w Lipicy dolnej w Starostwie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł z rocznymi poborami: płacy 200 zł. ryczałtu kancelaryjnego 60 zł. i ryczałtu wyprórodkować się mającego za codzienne jazdy posłańcze między Lipicą dolną i Bursztynem

Podania należy wnieść do cztr-ch tygodni w c. k. Dyr kcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 30 kwietnia 1882

L. 2667. (3032 3—3)

Przy sądzie obwodowym w Tarnowie opróżnioną została posada dozorcy więźniów z ro zn. płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 25pr. i umundurowaniem

Do niej a te lub przy innych sądach kolegialnych opróżnić się mogącą posadę dozorcy więźniów w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej r. 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnoić należy w czterech tygodniach od dnia 6 maja 1882 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum sądu wyższego
Kraków 26 kwietnia 1882.

Wyroki prasowe.

(2775)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 12. April 1882, Z. 1887/M. I, der in Mailand erscheinenden Zeitung „Il Pungolo" den Postdebit innerhalb der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder wieder gestattet.

(2774)

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7. April 1882, Z. 6288, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Kobold" Nr. 7 vom 2. April 1882 wegen des Artikels, beginnend mit „Graz" und endend mit „können wir weiter berathen" nach § 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1882, Z. 6352, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden „Volkszeitung" Nr. 14 vom 2. April 1882 wegen der Artikel „Mit vereinten Kräften" und „Sociale Rundschau" nach den §§ 65 a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Feldkirch hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6. April 1882, Z. 1035, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Prophezeiungen auf das Ende des 19. Jahrhunderts. Von G. Zürn von Kümmertsweiler. O. A. Tettnang im Februar 1882" (ohne Angabe des Druckortes) nach § 65 a St. G. verboten

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1882, Z 9563, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prager Pikante Blätter" Nr 4 vom 1. April 1882 wegen der Artikel „Was sich der Graben erzählt" und „Laska obchodního akademika" nach § 516 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1882, Z. 9564, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung" Nr. 4 vom 1. April 1882, wegen des Artikels „Wien, 30. März" nach § 300 St. G. und Art III des Gesetzes vom 17. December 1862, dann wegen des Artikels, beginnend mit „Heut' hätt' ich" und endend mit „Lager hält" nach § 491 St. G und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8. April 1882, Z. 2026, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr. 1109 vom 1 April 1882 wegen des Leitartikels „Unnütze Redereien" nach § 300 St G. und Art. III des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Jičin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1882, Z 3628 Stf, die Weiterverbreitung der „Trautenauer Zeitung" Nr 13 vom 1. April 1882 wegen des Artikels „Socialpolitik in Sicht" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 April 1882, Z 3546 Stf, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Mährisches Tagblatt" Nr 78 vom 5 April 1882 wegen der Notiz „Die deutsche Schule in Paulowitz" nach § 300 St. G. verboten

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1882, Z. 4291, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Das Gebet des Volkes an die hohe Regierung, erfunden von Johann Dollner in Klein-Probstdorf bei Mediasch. Druck von E. Plöß in Wolfsberg" nach den §§ 63 und 300 St G verboten.

Licytacye.

L. 3433. (3082 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 400 zł a. w. z pn., na rzecz Manesa Axelrada odbędzie się d. 26 maja 1882 o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż jednej czwartej części sklepu dłużnika Józefa Sygala własnej pod nr. 31 w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której nawet realność ta na powyższym terminie sprzedaną będzie wynosi 956 zł. 69 ct., wadyum 100 zł. a. w. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 4 marca 1880 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum pana adwokata dra Mantla, a zastępcą tegoż pana adw. dra Frühlinga.

Tarnopol dnia 21 marca 1882

L. 1146. (3153 1—3)

Dnia 1 i 15 czerwca 1882 o godzinie 10 z rana na zaspokojenie pretensyi Sokołowskiej kasy sierocińskiej w kwocie 1200 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 228 i 229 w Sokołowie położonych, według l. wyk. hip. 680 i 681 Jonasza i Baci małżonków Bergerów własnych.

Gdyby przy tych dwóch terminach realności te sprzedane nie zostały wyżej ceny kupna, naówczas do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 30 czerwca 1882 o godzinie 10 rano przy tutejszym sądzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 14958 zł., wadyum 1500 zł. a. w.

Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczoną nie została, ustanowiono Jana Piekosia w Sokołowie kuratorem ad actum. Bliższe warunki licytacyjne, protokół oszacowania i ekstrakt hipoteczny przejrzeć można w sądzie.

Sokołów dnia 17 marca 1882.

L 10055. (3152 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Ignacego Maraszewskiego w kwocie 40 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 47 w Krzywy położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, dłużnika Wojciecha Łagowskiego własnej, w trzech terminach a to dnia 5 czerwca, 10 lipca i 14 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa 280 zł., wadyum 28 zł. Realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim za jakąbądź cenę sprzedaną będzie Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Ropczyce dnia 19 stycznia 1882.

L. 3329. (3141 1—3)

Samborski c. k. sąd obwodowy ogłasza, że dnia 15 czerwca 1882 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądu obwodowego przymusowa relicytacya dóbr Nowe sioło z przyległościami Korniłówka i Michałówka pani Heleny Wilczyńskiej własnych, celem zaspokojenia wierzytelności niemieckiego Banku hipotecznego w Sachsen Meiningen w kwotach 339 tal. 1120 tal. i innych z przynależytościami.

Cenę wywołania tych dóbr stanowi cena szacunkowa 92535 zł. a. w. Rzeczone dobra sprzedane zostaną na tym jednym tylko terminie także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę.

Wadyum wynosi 5 procent ceny wywołania to jest sumę 4626 zł. 75 ct. Bliższe warunki licytacyjne, tudzież ekstrakt tabularny i protokół oszacowania tychże dóbr są do przejrzenia w registraturze sądu obwodowego.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się chęć kupienia mających strony wierzycieli hipotecznych i tych wierzycieli, którzyby z prawami swemi prawo zastawu po dniu 11 marca 1880 na rzeczonych dobrach uzyskali, lub też którymby uchwała ta lub późniejsze doręczone być nie mogły, wnie mniej Franciszka Zychlińskiego z miejsca pobytu niewiadomego do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata dra Pawlińskiego z zastępstwem p. adwokata dra Budzynowskiego obu w Samborze

Sambor dnia 12 kwietnia 1881.

L 1978. (3139 1—3)

C k. sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia, że w celu wydobycia kwoty 5 zł 40 ct. a. w. przez Gerszona Jossla Grumwerga przeciw małż. Maciejowi i Annie Winiars im wywalczonej odbędzie się przy 3 terminach licytacyjnych to jest 30 maja, 15 i 28 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w zabudowaniu t. s. przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużniczej w Kołomyi pod l. k. 70 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 470 zł. a. w. oszacowanej. Zakład wynosi 47 zł. a. w., cena wywołania 470 zł. a. w. Akt oszacowania i oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w tus registraturze przejrzanemi.

Kołomyja, dnia 16 marca 1882.

L. 1994. (3111 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Mendla Rabnera przeciw masie Józefa Rozpendowskiego, a względnie tegoż spadkobierców w kwocie 24 zł w dniach 2 czerwca, 7 lipca i 11 sierpnia 1882 publiczna sprzedaż kawałka pola z realności pod l. 12 w Grabownicy położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tut sądu z ceną wywołania 39 zł. a zakładem 3 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej długów hipotecznych. Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć. Resztę warunków wolno w tut. sądowej registraturze przeglądnąć. Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 4 kwietnia 1882.

L. 16259. (3126 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie Jakóba Mieses przeciw Czarny Altmann i ma sie leżącej Seliga Altmana celem zaspokojenia sumy 200 zł. a. w. z procentami po 2 prc. miesięcznie od 7 września 1878, kwoty 8 zł. i kosztów 3 zł. 62 ct., 14 zł. 80 ct., 16 zł. i 24 zł. 51 ct. odbędzie się w dniu 15 czerwca 1882 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie krajowym publiczna licytacya części realności pod l. $26^3/_4$ we Lwowie położonej, zaintabulowanych jak Dom 78 pag. 369 n. 29 haer na imię dłużników powyższych. Sprzedać się mające części rzeczonej realności także niżej ceny szacunkowej t. j. kwoty 423 zł. za jakąbądź cenę sprzedane będą. Jako wadyum ustanawia się kwotę 20 zł. 50 ct a. w.

O tem uwiadamiamy wszystkich interesowanych do rąk własnych, tudzież z życia i miejsca pobytu nieznanych Majera Baucher, Leibischa Pepis, Est re Hütt, Ozyasza Barcher, Sarę Bardach, Sarę Krank Bardach i Abrahama Balik, a względnie ich także nieznanych spadkobierców, jakoteż wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 3 czerwca 1881 prawa rzeczowe lub zastawu nabyli, lub którymby uchwała rozpisująca licytacyę z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora adwokata dra Schaffa, niemniej edyktem niniejszym.

Lwów dnia 22 kwietnia 1882.

L 3500. (3112)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje odnośnie do tusądowej uchwały z dnia 21 lipca 1881 l. 6679 do wiadomości, że wskutek niedotrzymania przez nabywczynię Sarę Goldę dw. im. Senensieb warunków licytacyi rozpisuje się na koszt i niebezpieczeństwo tejże na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego w celu zaspokojenia: a) kwoty 396 zł. 90 ct. z odsetkami 6 prc. od dnia 29 kwietnia 1880 i 1 prc. prowizyą w kwocie 3 zł. $96^1/_2$ ct. a. w.; b) kwoty 396 zł. 90 ct. z odsetkami od 6 prc. od dnia 29 października 1880 1 prc. prowizyą 3 zł. $96^1/_2$ ct. a. w.; c) kwoty 6335 zł 27 ct. z 7 prc. odsetkami od dnia 29 kwietnia 1881 bieżącemi; d) kosztów sądowych w kwocie 13 zł. 57 ct. a. w., kosztów egzekucyi w kwocie 12 zł. 62 ct., 5 zł. 36 ct. a. w., kosztów edyktu 9 zł. 35 ct. i 6 zł. 70 ct. jako też teraźniejszych kosztów egzekucyi w kwocie 11 zł 72 ct. a. w. relicytacya realności pod l. k. $291^5/_4$ w Kołomyi położonej, Leiby Senensieb własnej, w jednym tylko terminie, a to na dniu 20 czerwca 1882 o godzinie 9 z rana pod następującemi warunkami: Wadyum wynosi 5 procent ceny szacunkowej w kwocie 15333 zł. t. j. kwotę 766 zł. 50 ct. a. w. Realność ta na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie. Inne warunki w tusądowej uchwale z dnia 21 lipca 1881 do l 6679 wyszczególnione pozostają niezmienione.

Kołomyja dnia 20 kwietnia 1882.

L 14455. (3158 1—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia sumy 110 zł. 40 ct., 110 zł. 40 ct. i 2284 zł 47 ct. z pn. odbędzie się dnia 9 czerwca i 13 lipca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. $149^1/_4$ we Lwowie położonej, dłużnika Aleksandra Wysoczańskiego własnej, na których to terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 4850 zł a. w., lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 485 zł a. w. złożoną być ma, wyciąg tabularny i warunki licytacyjne wolno przejrzeć lub odpisać w tusądowej registraturze, nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego to jest po dniu dwudziestym pierwszym marca roku 1882 prawo zastawu na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokata dra Bilińskiego kuratorem a tegoż zastępcą adwokata dra Pająka ustanowiono

Lwów dnia 22 kwietnia 1882.

L. 14710 (3155 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 22965 zł 10 ct. z pn. odbędzie się dnia 12 czerwca, 12 lipca i 10 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Berty Fellner de Feldeg wedle wykazu hipotecznego sądu tutejszego nr. 239 należących dóbr Zarzyszcze w powiecie Żółkiewskim położonych, na których terminach dobra te, a to na dwóch pierwszych tylko wyżej ceny wywołania 47950 zł. lub przynajmniej za tę cenę, na trzecim zaś wprawdzie także niżej tej ceny, jednakże nie niżej kwoty sumie wszystkich hipotekowanych długów się równającej, sprzedane zostaną, dalej że jako wadyum kwota 4790 zł. złożoną być ma, że wyciąg tabularny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wierzycieli, którzy dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 28 stycznia 1882 hipotekę na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dobrzański kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Moszyński mianowany został.

Lwów dnia 22 kwietnia 1882.

L. 6227. (3087 2—3)

C. k. sąd powiatowy Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia pretensyi Mikołaja Łesejko w kwocie 30 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna licytacya realności pod l. k, 65 w Leninie małej położonej, dłużnika Ołeksy Hanuszczaka własna, w trzech terminach a to dnia 22 czerwca, dnia 21 lipca i dnia 22 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie tylko za lub wyżej ceny, zaś na trzecim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi 200 zł, zaś wadyum 20 zł. Bliższe warunki licytacyjne, akt opisania i ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Staremiasto dnia 31 grudnia 1881.

L. 1881. (3086 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Natana Zimenta w kwocie 11 zł. 50 ct. a. w. z pn. realność pod nr. k. 13 w Cmolesie położona, jak l. wyk. hip. 10 Józefa Kory własna, ciało tabularne stanowiąca w dniach 6 czerwca, 7 lipca i 8 sierpnia 1882, każdym razem o godz. 10 rano przymusowo sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 155 zł., wadyum 15 zł. 50 ct. a. w.

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa dnia 26 kwietnia 1882.

L. 7387. (3120 2—3)

W celu wykonania budowy domku dla drożnika w roku 1882 przy krytym moście nr. 70 w Popardach na trakcie przemyskim w sekcyi drogowej Dukla w jasielskim okręgu budowniczym, odbędzie się w dniu 22 maja 1882 o godzinie 12 w południe w ck. Starostwie w Jaśle licytacya przez składanie ofert.

Suma fiskalna wynosi 800 zł. 35 ct.

Odnoszące się do tego przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe warunki budowy, plan, kosztorys sumaryczny i wykaz cen jednostkowych, mogą być przejrzane w powyżej wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i wadyum wynoszące 5 procent od sumy fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także literami w oznaczonym terminie, w dniu odbyć się mającej licytacyi, najpóźniej do 12 godziny w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według istniejących przepisów, lub nie podane w terminie powyżej oznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 20 kwietnia 1882.

L. 1429. (3020 2—3

Celem zaspokojenia wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie w kwocie 168 zł 13 ct. zpn. rozpisuje Sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk.23 rep 53 w Dąbrowicy w powiecie Sądowym Sieniawskiem w Starostwie Jarosławskiem położonej dłużnika Fedka Kurko własnej w dniu 1 czerwca 1882 w dniu 13 lipca 1882 i w dniu 10 sierpnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowym w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki w kwecie 1300 zł przyjęta, zakład wynosi 130 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sieniawa 16 marca 1882.

L. 18040. (3121 3—3)

W celu wykonania budowli wodnych na Dniestrze pod Hanowcami odbędzie się w c. k. Starostwie w Stanisławowie dnia 16 maja b. r. licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi:

dla uregulowania przekopu	A. B.	3088	zł. 52	ct.
„ wybrania „	C. D.	23679	„ 96	„
„ budowy tamy zamyk.	m n	3619	„ 85	„
„ „ „ „	o p	6204	„ 94	„
„ „ opaski	q r	1094	„ 12	„
Razem .		37687	zł. 39	ct.

Warunki budowy można przejrzeć w rzeczonem c. k. Starostwie, do którego także oferty ułożone według przepisów i zaopatrzone w 5 prc. wadyum w oznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nie ułożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 16 kwietnia 1882.

L. 3983. (3083 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 150 zł. a. w. z pn. na rzecz Józefa Dursta odbędzie się dnia 26 maja i 22 czerwca 1882 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Rudolfa Austern pod l. 264 w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, 816 zł. 47 ct., wadyum 81 zł. w. a. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 2 marca 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum pana dra Łuczakowskiego, a zastępcą tegoż pana adwokata dra Mantla.

Tarnopol dnia 31 marca 1882.

L. 2641. (3078 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kołomyi podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi 75 zł. a. w. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 200 w Kołomyi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Israela Kernera i Scheino Reisli Kerner własnej, na rzecz A. Büschla w terminach na dniu 26 maja, 23 czerwca i 21 lipca 1882, każdym razem o 10 godzinie rano w biurze V. Na pierwszych dwóch terminach realność tylko po lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

Dla nieznanych wierzycieli realnych ustanawia się kuratorem adwokata dra Zakrzewskiego z tem, że dalsze uchwały temuż doręczone będą.

Kołomyja dnia 16 marca 1882.

L. 3289. (2933 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 2 marca 1877 l. 11322 i prawomocnej uchwały z dnia 28 września 1877 l. 47127, dozwalającej egzekucyjnej intabulacyi, tudzież na podstawie art. I i IV. lit c. rozp. ministr. z dnia 28 października 1865 l. 110 Dz u p. ponowną egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dóbr tabularnych Samoklęski z przyległościami Mrukowa, Pielgrzymka, Kłopotnica, Folusz, Huta, Zawadka i Czekaj w powiecie sądowym Zmigrodzkim, w Starostwie Jasielskim leżących dłużnika Henryka Bra. Wilczek i Guttenland własnych, na zaspokojenie następujących kwot ck. uprz. gal. akc Bankowi hypotecznemu we Lwowie się należących, z pierwotnej sumy pożyczkwej 70000 zł. wa. pochodzących:

a) kwoty 2537 zł. 50 ct wa. jako 3ciej półrocznej raty z odsetkami po $^{6}/_{100}$ od dnia 28 lutego 1876 bieżącemi i $1_{0}/^{0}$ prowizyą w ilości 25 zł. $37^{1}/_{2}$ct. wa. z potrąceniem stąd jednak kwoty 1600 zł. wa. na poczet tej raty z przynależytościami dnia 20 lipca 1876 uiszczonej.

b) kwoty 2537 zł. 50 ct. w. a jako czwartej półrocznej raty z odsetkami po $^{6}/_{100}$ od dnia 28 sierpnia 1876 bieżącemi i 1pr. prowizyą w ilości 25 zł. $37^{1}/_{2}$ ct. wa.

c) kwoty 69617 zł. 3 ct. wa. jako reszty kapitału tej pożyczki 70000 zł. wa. z odsetkami po $^{7}/_{100}$ od dnia 28 lutego 1877 bieżącymi,

d) kosztów sądowych 39 zł. 79 ct. wa i kosztów egzekucyjnych 15 zł. 28 ct i 53 zł. 65 ct. aw. już przyznanych i kosztów obecnego podania w kwocie 36 zł. 29 ct wa. a to w dniu 12 czerwca 1882 i w dniu 13 lipca 1882 zawsze o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie w biurze Nr. 10 na II piętrze odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 156.577 zł. wa. wadyum zaś wynosi 10pr. tej ceny, czyli kwotę 15 658 zł. w. a.

Licytacya powyższa odbędzie się ryczałtowo w oznaczonych dwóch terminach, zawsze tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej.

O tem zawiadamiamy wszystkich chęć kupienia mających, obie strony interesowane c. k. urzędy podatkowe w Jaśle i w Przemyślu, tudzież wszystkich wierzycieli hipotecznych, jako to: c. k Prokuratoryę skarbu we Lwowie w zastępstwie oktawy poddańczej funduszu indemnizacyjnego gr. kat. cerkwi w Pielgrzymce, rz. kat. probostwa Samoklęskach i wysokiego skarbu, Mayera Berela, Pawła Bala, masę rozbiorową Feiwla Poltoraka, Mojżesza Menkesa, Abrachama Menkesa, Jakóba Reicha, Maurycego Byka, Maurycego Sbriesera, Jana Smalawskiego, Dawida Reicha, Chaima Stegelfesta, Sarę Leę, Fleischer i Jakóba Vowinckel do rąk własnych, tego ostatniego także przez kuratora adw. Dr. Skórskiego. wszystkich wierzycieli dawniej na dobrach Somoklęski z przyległościami intabulowanych następnie zaś tabelę płatniczą byłego c. k. Sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 6 sierpnia 1833 l. 9994 na cenie kupna tychże dóbr kolokowanych a dotąd niezaspokojonych i sumy oktawalnej 6950 zł. m. k z 5pr. odsetkami na tych dobrach z przyległościami dom. 105 pag. 365 n. 101 on i dom. 479 pag. 268 n. 274 on. intabulowanej zaspokoić się mających ja o niewiadomych na ręce kuratora adw. Dr. Skórskiego w Przemyślu, dalej spadkobierców Dr Adama Morawskiego, jako to: Władysława Morawskiego, Ewelinę z Morawskich Brzezińską, Anastazyę Morawską i małoletniego Wiktora Morawskiego do rąk matki i opiekunki Anastazyi Morawskiej, nareszcie wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 6 marca 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego B. prawa hypoteki na sprzedać się mających dobrach Samoklęski z przyległościami Mrukowa, Pielgrzymka, Kłopotnica, Folusz, Huta, Zawadka i Czekaj nabyli, lub którymby uchwała niniejsza, albo która z następnych w tej sprawie wydanych z jakiegobądź powodu wcześnie lub wcale nie doręczone być mogły, do rąk kuratora adw. Dra Skórskiego w Przemyślu, którego zastępcą mianujemy adw. Dr. Tarnawskiego.

Przemyśl dnia 10 marca 1882.

L. 14409. (3107 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi austr. centrl. Banku kredytowego ziemskiego 2976 zł. 10 ct. z pn. odbędzie się dnia 9 czerwca i 13 lipca 1882, każdym razem o godzinie 11 przed południem w tus. sali rozpraw ustnych przymusowa licytacya do Simche Munda, Ozyasza Laptera i małoletnich Dawida, Schulima i Salamona Lapterów wedle dom. 89 pag. 95 nr. 6 8 i 9 on. należącej realności pod l. $480^{3}/_{4}$ we Lwowie/ l. 6 orj. przy ulicy Sieniawskiej położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 9813 zł. 34 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 981 zł. 33 ct. złożoną być ma, warunki licytacyjne i wykaz zaległości podatkowych w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 25 marca 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Mansch kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Henryk Gottlieb mianowany został.

Lwów dnia 22 kwietnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 5873. (2821 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych następujących:

Miasta Rzeszów, siedziby Rzeszowskiego sądu obwodowego;

Miasta Nowy Sącz, siedziby Nowo Sądeckiego sądu obwodowego;

Chmielnik, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Maćkówka, Chałupki, Wolica, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Turbia, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Wyrzne z miejscowością Piekarówka, Zaborów z miejscowością Glinik charzewski, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Miękina, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach;

Rajbrot, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Kamionka wielka, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Wielogłowy z miejscowością Ubiad, Dąbrowa, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu;

Wierzbanowa z miejscowością Kobielnik w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Konieczna, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach położonych: według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe, poczynając od dnia 20 kwietnia 1882 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć a to księgę gruntową dla miasta Rzeszów, w sądzie obwodowym w Rzeszowie; księgę gruntową dla miasta Nowy Sącz w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, a resztę ksiąg w tych sądach powiatowych, w których okręgu dotyczące gminy katastralne są położone, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie, celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) Wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych. odnoszących się do stosunków własności, lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamży wpisane nie zostały — aby z temi prawami zgłosili się co do księgi gruntowej dla miasta Rzeszów, do sądu obwodowego w Rzeszowie; co do księgi gruntowej dla miasta Nowy Sącz, do sądu obwodowego w Nowym Sączu, a co do reszty ksiąg do tego sądu powiatowego w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 31 lipca 1883, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a nie zaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywóconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, dnia 5 kwietnia 1882.

L. 3001 (3147)

C. k. sąd powiatowy w Krośnie, zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Miejsce rozpoczyna się dnia 6 maja 1882.

Każdy kto ma prawny interes w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony praw za stosowne uzna

Krosno dnia 2 maja 1882

L. 3165. (3138)

Komisya hipoteczna c.k. sądu powiatowego w Sanoku ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Wola krecowska z dniem 22 maja 1882 rozpoczyna

Każden mający interes w zbadaniu stosunków własności i posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony praw swoich za stosowne uzna.

Sanok dnia 27 kwietnia 1882.

L. 6322. (3077 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących.

Koziarnia, Kopki, w okręgu sądu powiatowego w Nisku.

Bielanka, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach.

Swiątniki górne, w okręgu sądu powiatowego w Podgórzu.

Kwaczała, Płaza, Siersza, Wodna i Libiąż wielki w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie.

Ptaszkowa, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie.

Szklary, Grzegorzówka, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie.

Boguchwała, Zwięczyca, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie.

Odrowąż, w okręgu sądu powiatowego w Nowym-Targu.

Buczków, w okręgu sądu powiatowego w Bochni.

Baczyń, Budzyn, i Zagacie w okręgu sądu powiatowego w Liszkach.

Rzeczyca długa, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie.

Peweł ślemieński, w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu.

Dąbrówka, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie

Zakrzów, Nadbrzezie, z miejscowością Dębina i Zarzekowice, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu, położonych, otwarto nowe księgi gruntowe i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 30 grudnia 1880 l. 20930 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionych księgami gruntowemi objętych z dniem 31 marca 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgacp uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 31 grudnia 1882 włącznie w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 14 kwietnia 1882.

L. 7028. (2982 1—3)

C. k. wyższy sąd krajowy podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z 20 marca 1874 Nr. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1go czerwca 1882 za nową księgę gruntową uważanym być ma.

I Dla majętności tabularnych.

Liczba porządkowa	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	położona w okręgu c. k. sądu powiatowego w
1	Waręż miasto . . .	Waręż miasto	Bełzie
2	Gródek miasto z kolonią Vorderberg	Gródek miasto z kolonią Vorderberg	
3	Wołczuchy	Wołczuchy	
4	Wołczuchy część . . .	dtto	
5	Drozdowice	Drozdowice z miejscowością Burgthal	Gródku
6	Wielkopole . . .	Wielkopole z kolonią Ottenhausen	
7	Ottenhausen . . .	dtto	
8	Jaśniska część I . . .	Jaśniska	
9	dtto dtto II . . .	dtto	
10	dtto dtto III . . .	dtto	
11	dtto dtto IV . . .	dtto	Janowie
12	Kulików	Kulików	Kulikowie
13	Dzików	Dzików	
14	Dąbrowa . . .	Dąbrowa z miejscowościami Kornagi i Szutki	
15	Basznia	Basznia	
16	Duchnicze	dtto	
17	Dachnów	Dachnów	
18	Oleszyce-stare także „Oleszyce wieś“ zwana . . .	Oleszyce-stare z miejscowością Zabiała	
19	Oleszyce-miasto . . .	Oleszyce-miasto z miejscowością Futory	
20	Futory	dtto	
21	Borchów	Borchów	Lubaczowie
22	Magierów z przyległościami Ruda, Biała, Okopy. Borki, Horodzów, Biała-piaskowa, Kamienna góra, Kamionka czyli Krzemionka, Manasterek, Zamek i Pogorzelisko . .	w gminach katastralnych: Magierów z Borkiem, Biała z Białą-piaskową, Horodzów, Ruda, Manasterek z Manasterką i Zamkiem i Kamienną górą wraz z Kamionką, tudzież w gminie Ruda Magierowska z posiadłościami Okopy, Lenczyków i Pogorzeliska	Niemirowie Rawie
23	Rawa ruska . . .	Rawa ruska	Rawie
24	Maliczkowice . . .	Maliczkowice	
25	Łany	Łany	
26	Ostrów	Ostrów	Szczercu
27	Nowosiółki kardynalskie .	Nowosiółki kardynalskie	
28	Nowosiółki przednie . .	Nowosiółki przednie	Uhnów
29	Gwoździec mały . . .	Gwoździec mały	
30	Kobylec	Kobylec	Gwoździcu
31	Manastersko . . .	Manastersko	Kossowie
32	Potoczek	Potoczek	
33	Podwysokie . . .	Podwysokie	
34	Zawale . . .	Zawale	Sniatynie
35	Mużyłowice	Mużyłowice	
36	Mużyłowice kolonia . .	dtto	Jaworowie
37	Hruszowice część I . .	Hr szowice	
38	dtto część II . .	dtto	
39	Boża wola	Boża wola	Krakowcu
40	Ostrów część I . . .	Ostrów	
41	dtto część II . . .	"	
42	Chyrczyna ad Krasiczyn .	Chyżyna	
43	Chryczyna vel Chryżyna także Chyrzyna ad Krzywcza .	dtto	
44	Chryżynka vel Chryzinka ad Krzywcza	dtto	
45	Krzeczkowa	Krzeczkowa	
46	Korytniki	Korytniki	
47	Pleszowice	Pleszowice	miej. deleg. w Przemyślu
48	Komarno	Komarno (miasteczko)	
49	Podwerchów ad Komarno .	Powerchów	Komarnie
50	Kanafosty	Kanafosty	
51	1/2 Ostrów „Okopy„ . .	Ostrów	
52	1/2 Ostrów “Błazowszczyzna“	dtto	
53	Czernichów . . .	Czernichów	Rudkach
54	Sąsiadowice Dom. 34 p. 451	Sąsiadowice	
55	Sąsiadowice część Dom. 36 pag 185 . . .	dtto	miej. del. w Samborze
56	Sokołów ad Dzieduszyce wielkie	Sokołów z miejscowością Łany	
57	Łany ad Dzieduszyce wielkie	dtto	Stryju
58	Pielawa i Baba Buczacka i Trybuchowiecka czyli Józefówka-wielka . . .	Pielawa	
59	Nagorzanka I część . .	Nagorzanka	
60	dtto II „ . .	dtto	
61	Soroki	Soroki	
62	Sorockie-Browary . .	dtto	Buczaczu
63	Dorohów	Dorohów	Haliczu
64	Ostrynia	Ostrynia	Tłumaczu
65	Bielowce	Bielowce	Mielnicy
66	Suszczyn	Suszczyn	Mikulińcach
67	Bakowce	Bakowce	Bóbrce
68	Smólno	Smólno z miejscowościami Gaje smoleńskie i Łahodów	
69	Gaje smoleńskie . . .	dtto	
70	Łahodów	dtto	Brodach
71	Słoboda czyli Słobudka .	Słoboda	
72	Taurów	Taurów	Kozowej
73	Rozważ	Rozważ z kolonią Sobolówka	
74	Bużek	Bużek	Olesku
75	Danilcze . . .	Zołczów z Danilczem	
76	Zołczów . . .	dtto	
77	Adrianówka . . .	dtto	
78	Krzyżanowczyzna . . .	dtto	
79	Marcelówka	dtto	
80	Stratyn miasteczko . .	Stratyn miasteczko i Stratyn wieś	
81	Stratyn wieś . . .	dtto	
82	Babuchów	Babuchów	Rohatynie
83	Iwaczów	Iwaczów	
84	Wołczkowce . . .	Wołczkowce	
85	Kabarowce	Kabarowce	
86	Jarosławice . . .	Jarosławice	
87	Torhów	Torchów	
88	Machnowce	Machnowce	
89	Urlów	Urlów	Zborowie
90	Marmuszowice . . .	Firlejówka część I-za	miej. del. w Złoczowie

II. Dla mniejszych posiadłości w gminach katastralnych.

1. Waręż miasto podlegających c.k. sądowi powiatowemu w Bełzie.
2. Gródek miasto z kolonią Vorderberg
3. Wołczuchy
4. Drozdowice z miejscowością Burgthal podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Gródku.
5. Wielkopole z kolonią Ottenhuasen
6. Jaśniska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Janowie.
7. Kulików podlegających c k. sądowi powiatowemu w Kulikowie.
8. Dzików
9. Dąbrowa z miejscowościami Korniagi i Szutki

10 Basznica z gminami politycznemi Basznia górna, Basznia dolna, Borowa góra z miejscowościami Słotwina, Dąbrowa, Malce Czerwinki, Ruda i Tymca

11 Dachnów

12 Oleszyce stare z miejscow. Zabiała

13 Oleszyce miasto z miejscow. Futory

14 Borchów podlegających c. k sądowi powiatowemu w Lubaczowie.

15 Rawa ruska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Rawie

16 Maliczkowice

17 Łany podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Szczercu

18 Nowosiółki kardynalskie

19 Nowosiółki przednie podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Uhnowie

20 Gwoździec mały

21 Kobylec podlegających c k. sądowi powiatowemu w Gwoździcu

22 Manastersko podlegających c. k sądowi powiatowemu w Kossowie

23 Podwysokie (lub Podwysoka)

24 Zawale podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sniatynie

25 Hruszowice

26 Boża wola podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Krakowie

27 Chyżyna z Chyżynką

28 Krzeczkowa

29 Korytniki

30 Pleszowice podlegających c. k sądowi powiatowemu w miej. del. w Przemyślu

31 Komarno (miasteczko)

32 Powerchów podlegających c k. sądowi powiatowemu w miej. del. w Komarnie

33 Kanafosty

34 Ostrów

35 Czernichów podlegających c k. sądowi powiatowemu w Rudkach

36 Sąsiadowice podlegających c. k. sądowi powiatowemu w miej. del. w Samborze.

37 Sokołów z miejscowością Łany podlegających c. k, sądowi powiatowemu w Stryju.

38 Nagorzanka

39 Soroki podlegających c. k. Sądowi powiatowemn w Buczaczu

40 Dorohów podlegających ck sądowi powiatowamu w Haliczu

41 Ostrynia podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Tłumaczu

42 Biolowce podlegających ck. sądowi powiatowemu w Mielnicy

43 Bakowce podlegających c. k. sądowi w Bóbrce

44 Smólno z miejscowościami Gaje smoleńskie i Łahodów podlegających ck. sądowi powiatowemu w Brodach

45 Słoboda

46 Taurów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kozowej

47 Rożważ z kolonią Sobolówka

48 Bużek podlegając. c. k. sądowi powiatowemu w Olesku

49 Zołczów z Danilczem

50 Stratyń miasteczko i Stratyn wieś

51 Babuchów podlegające c. k. sadowi powiatowemu w Rohatynie

52 Iwaczów

53 Wołczkowce

54 Kabarowce

55 Jarosławice

56 Torhów

57 Machnowce

58 Urlów podlegające c. k. sądowi popowiatowemu w Zborowie

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg przejrzanym byc może, a to dla posiadłości tabularnych pod I od 1 do 28 w Tabuli krajowej przy c k. Sądzie krajowym we Lwowie, a pod I 29 do 90 w urzędzie hipotecznym przynależnego ck. sądu obwodowego, zaś dla posiadłości pod II poszczególnionych w biórze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej wspomnionego wszelkie nowe prawa czyto własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa ck. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

1) na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub dołączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała,

2 już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych, nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamze wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami zgłosili się, a to co do majętności tabularnych wyżej pod I wymienionych do przynaleznych c. k. Trybunałów pierwszej instancyi, zaś co do posiadłości wyżej pod II poszczegolnionych do dotyczących ck. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 czerwca 1883 gdyż w przeciwnym razie utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mające pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księcze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, lub że było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

Termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów dnia 28 marca 1882.

L. 1599. (3113)

C. k. Komisya hypoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Samborze zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych. Kościelniki, Romanówka i Wańkowice powiatu Rudeńskiego złożone zostały w jej biórze w Samborze do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie przed ck. Komisyą hypoteczną w Samborze do dnia 20 maja 1882 w którym to w dniu razie wniesienia uzasadnionych zarzutów dalsze dochodzenia przeprowadzone zostaną.

Sambor dnia 26 kwietnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4417 (3100 1—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Maryi Leibschang o utworzenie nowego ciała tabularnego dla gruntu pod l. kat. 4406 w Kołomyi w tamsądowym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonego a graniczącego na zachód z gruntem M. Zurakowskiego, na południe z drogą polną, na zachód z gruntem Antoniego Błocha a na północ z gościńcem do Horodenki prowadzącym, a zawierającego w sobie przestrzeni 14 morgów 1294 sążni kwadratowych, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 15 marca 1882 za księgę gruntową uważanym będzie; równie oznajmia się, że od tego dnia począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hypoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej. tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czyby zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 15 czerwca 1882, włącznie tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 21go lutego 1882.

Zl. 34111/3277 (3123 2—3)

In Anbetracht des Umstandes, daß bezüglich der Katastral-Vermessungs-Operationen in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern die Haftung aller für diese Vermessungs-Operationen erlegten Katastral-Cautionen unter Vorbehalt der Einbringung der vorgemerkten Rectifications-Ersätze von Seite des k. k. Finanzministeriums aufgelassen worden ist, sowie in Folge des Beschlusses des königlich ungarischen Finanzministeriums, alle Katastral-Cautionen, welche für die bis Ende des Jahres 1875 in Ungarn, Croatien und Slavonien vollzogenen Vermessungsarbeiten haften, unter dem gleichen Vorbehalte freizugeben, werden die betreffenden Besitzer von Katastral-Cautionen aufgefordert, deren Devinculirung zu erwirken.

Zu diesem Zwecke sind die gedachten Cautionseffecten, soferne sie in Staats-Schuldverschreibungen bestehen, ohne besondere Eingabe, jedoch unter Beobachtung der in der Kundmachung des k. k. Finanzministeriums vom 6 März 1869, R. G. Bl. Nr. 29, §. 1, Absatz 5, vorgeschriebenen Modalitäten behufs Vornahme der Freischreibung direct bei der k. k. Staatsschuldencasse in Wien zu überreichen, beziehungsweise von auswärtigen Parteien im Wege der Steuerämter und Ländercassen an die k. k. Staatsschuldencasse einzusenden.

Falls ein Ersatz vorgemerkt ist, wird die Partei zur Berichtigung desselben aufgefordert, oder dessen Einbringung aus den Obligationszinsen, eventuell durch Veräußerung der Obligation veranlaßt werden.

Soferne die Caution in Grundentlastungs-Obligationen oder in Barem besteht, hat die Partei je nach ihrem Domicil in der einen oder der andern Reichshälfte mittelst einer besonderen, mit einem 50 kr.-Stempel versehenen Eingabe bei dem k. k. Finanzministerium oder bei dem königlich ungarischen Finanzministerium um die Devinculirung beziehungsweise Rückzahlung einzuschreiten, wobei bemerkt wird daß die Freischreibung von Grundentlastungs-Obligationen der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder auf Grund der von dem betreffenden Finanzministnrium den Einschreitern zu erfolgenden Devinculirungs-Urkunden bei der betreffenden Grundentlastungsfonds-Verwaltung zu erwirken sein wird.

Wien, am 3 März 1882.

L. 7627. (3069 —3)

Książki pocztowe oddawcze służące do oddawania na pocztę listów poleconych, przekazów i przesyłek wartościowych wyjdą niebawem z druku z tekstem podwójnym polsko-niemieckim i rusko-niemieckim. Równocześnie będą sporządzone książki pocztowe oddawcze też i w formacie cokolwiek mniejszym od dotychczasowego. Do książki takiej mniejszego formatu będzie można wpisać mniej więcej 450 posyłek.

Lwów, dnia 25 kwietnia 1882.

L. 2245. (2668 —3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że w dniu 8 kwietnia 1879 zmarł w Woli przemykowskiej Józef Świątek z pozostawieniem kodycylu z 18 marca 1879.

Ponieważ spadkobiercy zmarłego sądowi nie są znani, przeto wzywa się wszystkich, którzy do spadku tego prawa mieć mogą, aby w ciągu roku od daty tego edyktu takowe wykazali, albowiem po upływie tego czasu spadek państwu przyznanym będzie.

Radłów, 7 kwietnia 1882.

L. 1047 (3021 —3

C. k. sąd powiatowy w Stryju uwiadamia niniejszem Judytę Gellert z miejsca pobytu niewiadomą, że z powodu wytoczonego przeciw niej pozwu przez Jsera Habermana o wykreślenie sumy 177 złr. w.w. z pn ze stanu biernego realności pod N. 98 miasto, w Stryju ustanawia się dla niej do zastępstwa w tym sporze kuratorem adwokata Błońskiego ze Stryja wyznaczając do rozprawy sumarycznej termin na dzień 22 maja 1882 o godzinie 9 rano

Wzywa się więc Judytę Gellert, by temuż kuratorowi środków do jej obrony dostarczyła, lub sądowi innego zastępcę wymieniła, lub na terminie powyższym osobiście stanęła

C. k Sąd powiatowy,
Stryj dnia 26 stycznia 1882.

L. 4801 (3011 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia dla niewiadomych z miejsca pobytu Jony Abrahama Frisch i Brane Frisch, w sprawie wekslowej Samuela Grünberga o 100 zł w a. kuratorem p. adw. dra Mantla, a zastępcą p. adw dra Axelrada.

Wzywa się zatem niewiadomych z miejsca pobytu, by kuratora należycie poinformowali, gdyż w przeciwnym razie sami sobie przypiszą wynikłe złe skutki

Tarnopol, dnia 18 kwietnia 1882.

L. 15530. (3008 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 7 kwietnia 1882 do l. 15530 wniósł Adam Pohorecki przeciw Janowi Jaekel z życia i miejsca pobytu niewiadomemu tudzież tegoż z imienia życia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom pozew o ekstabulacyę kwoty 3 zł. 45 ct. m. k. ze stanu biernego sumy 5000 zł. pol. na dobrach Starogród ciążącej na rzecz Jana Jaekel wedle Instr. 407 pag. 170 n 4 on. zaintabulowanej na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Jaekel tudzież jego spadkobierców nie jest wiadome został dla nich adw. Dr. Kuczkiewicz kuratorem, a tegoż zastępcą adw. Dr. Nurkowski mianowany.

Wzywa się zatem Jana Jaekel a względnie tegoż spadkobierców aby do swojej obrony służące środki i ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów dnia 15 kwietnia 1882.

L. 1784. (2983 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Michała Kropiwnickiego, Eugeniusza Kropiwnickiego, Eugenii Łuczko i Maryi Jakubowskiej o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności w Przemyślu na Władyczu pod l. k. 118 w tamtejszym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z parceli budowlanej l. katastr. 131 i parceli gruntowej l. 8 włącznej przestrzeni 122 kw. sąż. tudzież z kamienicy piątrowej oznaczonej Nr. kons. 118 m. i budynków gospodarskich na tychże parcelach zbudowanych jakoteż dziedzińca, graniczącej na zachód z ulicą „Władycze górne“ zwaną, na południe z realnością Julii Mrozowskiej l. k 117, na wschód z murem fortyfikacyjnym, a na północ z realnością Michała i Eugeniusza Kropiwnickich, Eugenii Łuczko i Maryi Jakubowskiej własną, c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1go września 1882 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 września 1882 począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wspisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu swoje oznajmienie do dnia 1 sierpnia 1882 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca niema.

Lwów dnia 7go lutego 1882.

Kuratele.

L. 7690 (3018 2—3)

Jakim i Anna małżonkowie Pełynio z Jażowa uznani marnotrawcami.

Kurator tychże Fredko Kot z Starego Jażowa

C. k. sąd powiatowy.
Jaworów dnia 26 października 1881.

L. 1068. (3040 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że Iwan Podgorniak z Czartoryi w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego z 7 marca 1882 l. 2897 marnotrawcą uznany i Ignach Karapulka kuratorem jego ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy.
Mikulińce 16 marca 1882.

L. 8847. 3116 2—3)

Uchwałą Trybunału Stanisławowskiego do l. 10680,81 uznano Scheme Purpura z Nadwórny za obłąkanego kuratorem jego ustanawia się Mojżesza Leibę Purpura z Nadwórny. C. k. sąd powiatowy

Nadwórna 26 marca 1882.

L. 1600 (3089 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Frysztaku zawiadamia, iż Michał Cyrulik gospodarz z Glinika górnego uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 6 kwietnia 1882 l. 4354 za marnotrawcę uznany i że temuż Tomasz Maguder wojt z Glinika górnego kuratorem ustanowionym został.

we Frysztaku 14 kwietnia 1882.

L. 4841. (2950 3—3

Podaje się do publicznej wiadomości że Jędrzej i Małgorzata Pędlowscy z Turbii na mocy uchwały ck. Sądu obwodowego w Rzeszowie za marnotrawców zostali uznani, kuratorem tychże Sebastyan Trella z Turbii

C. k. Sąd powiatowy
Rozwadów 16 września 1881.

L. 3593. (2953 3—3)

Michała Fediaczko z Boratyna uznano, za marnotrawcę kuratorem dla ustanowiono Józefa Kalisza w Boratynie.

C. k. sąd powiatowy
Sokal dnia 6 kwietnia 1882.

Upadłości.

L. 4774. (3140 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje znajdujący się majątek Betti Apfel właścicielki handlu bławatnego w Jarosławiu i mianuje ck. Adjunkta sądowego Lorenza w Przemyślu komisarzem konkursowym, polecając zarazem c. k. Notaryuszowi Bartoszewskiemu w Jarosławiu, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. adw. Dr. Rosenbacha w Przemyślu z zastępstwem p. adw. Dr. Ruczki w Jarosławiu i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie dnia 31 maja 1882 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy i tegoż zastępcy, lub wyboru innego zarządcy masy i zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli w obec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, wyznacza się termin do 30 czerwca 1882 w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył w Sądzie tutejszym, a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie przez p. Komisarza konkursowego wyznaczyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają, w obec komisarza konkursowego wykazać. Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje Sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej.

Przemyśl 2 maja 1882.

L. 4313. (3142)

C. k. sąd obwodowy w Samborze ustanowił Herscha Chajes przemysłowca w Drohobyczu stałym zawiadowcą masy krydalnej Laiby Nuty Grünbaum a Herscha Godlhammer właściciela realności w Drohobyczu jego zastępcą.

Sambor 18 kwietnia 1882.

L. 19046. (3106 3—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek nierejestrowanej firmy handlowej braci Luft i jawnych tjże członków Nachuma Luft i Majera Leiby Lufta we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Mützowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr. Emila Byka wzywając zarazem wierzycieli. aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 16maja 1882 godz. ne 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 2 lipca 1882 i podać ją na terminie na dzień 2 sierpnia 1882 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się z swemi pretensyami, przysługuje prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust konkursowej

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k sądu krajowego
Lwów 1 maja 1882.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. Papier z c. k. uprzyw. fabryki …